

SOCIAL DEMOKRATEN



3 • OKTOBER 2015



**METTE FREDERIKSEN SLÅS
FOR FÆLLESSKABET**

**VI ER KUN
NOGET I
KRAFT AF
HINANDEN**

LUFTENS HELTE
THILDE WAAST: SÅDAN LYKKEDES DET
AT VINDE OVER RYANAIR

HVERDAGENS HELTE
GOSIA JURALOWICZ: TÆNK, AT JEG VANDT
FÆLLESSKABSPRISEN 2015

6



TIL KAMP FOR FÆLLESSKABET

Mød Socialdemokraternes nye formand, Mette Frederiksen – interview, reportage, portræt

28



VERDENSMANDEN

Det næste år er det Mogens Lykketoft, der sidder for bordenden i FN. Han får travlt

30



LUFTENS HELTE

Thilde Waast i den røde stol: Sådan lykkedes det at vinde over Ryanair

32



HVERDAGENS HELTE

Gosia Juralowicz er en ganske særlig kollega. Blandt andet derfor vandt postbuddet fra Holbæk Fællesskabsprisen 2015

- 3 Leder
- 4 Christiansborgnyt
- 12 Godt kæmpet – FV 2015
- 14 Klar, parat, Christiansborg
- 17 Kongres 2015
- 21 Ligestilling
- 22 Medlemssider
- 24 DSU
- 25 Nyt fra EU
- 34 Navne & noter
- 36 Velkommen til Kim Lehmann Stenderup



Gratis medlemsblad for Socialdemokraterne. Ansvarshavende: Partisekretær Lars Midtby | **Redaktør:** Morten Bruun/Redaktionen.dk | **Levering og adresseændring:** Kirsten Jensen: 7230 0846 eller kartotek@socdem.dk | Bladet postsendes til medlemmer, hvis partiforening er tilsluttet Socialdemokraternes centrale medlemsfortegnelse. | **Indmeldelse:** Socialdemokraterne, Danasvej 7, 1910 Frederiksberg C, 7230 0800 eller via socialdemokraterne.dk | **Årsabonnement:** Kan tegnes for 250 kr. | **Design og grafisk produktion:** Datagraf | **Tryk:** Stibo Graphic. Fotos gengivet i bladet tilhører Socialdemokraterne, medmindre andet er angivet. | **Forsiden:** Mette Frederiksen | **Fotograf:** Thomas Andersen | **Redaktionen:** redaktion@socialdemokraten.dk · Lars Midtby: partisekretaer@partikontoret.dk · Stine Svarre Gaardhøj: stine@partikontoret.dk · David Tarp: sdata@ft.dk · Mette Svalgaard: mesv@partikontoret.dk · Lissa Galle: lissa@partikontoret.dk | **Journalister:** Journalister: Diana Ebba Ø.B. Pedersen, Peter Andersen, Thomas Sjørup (alle Redaktionen.dk), Thomas Andersen | **Næste nummer** udkommer 18. december. Deadline for redaktionelt stof 20. november. | Redaktionen påtager sig intet ansvar for materiale, som indsendes uopfordret. | **Annoncer:** kontakt redaktionen. | **ISSN:** 0906-4613 **Titel:** Socialdemokraten

KAMP TIL STREGEN

AF METTE FREDERIKSEN, FORMAND FOR SOCIALDEMOKRATERNE

Kære socialdemokrat

Jeg er overbevist om, at Socialdemokraterne befinder sig bedst for enden af et regeringsbord.

Her kan vi – skridt for skridt – skubbe Danmark i en bedre retning. Hvor udviklingen kommer os alle til gavn. Hvor vi styrker vores fællesskaber. Og hvor vi insisterer på, at økonomisk ansvarlighed og social retfærdighed er hinandens forudsætninger.

Vi tabte regeringsmagten. Men vi har ikke mistet muligheden for at præge Danmark.

Vi er Danmarks største parti. Vi gik frem ved valget – for første gang siden 1998. Det skyldes ikke mindst de mange af jer, der knoklede under valgkampen. Tak til hver og en af jer.

Resultatet forpligter. De mange danskere, der har vist os deres tillid, forventer, at vi veksler den til politisk indflydelse. Det har jeg tænkt mig at gøre mit bedste for.

Vi vil tage lige så meget ansvar for Danmark i opposition, som vi gjorde i regering. Vores mandater arbejder for et Danmark, hvor vi kombinerer en ansvarlig økonomisk politik med investeringer i vores fællesskab og velfærd. Danmark er for vigtigt til blokpolitik.

Vi ønsker at samarbejde med alle partier, ligesom vi ønsker et konstruktivt samarbejde med regeringen. Men vi holder ikke hånden under Lars Løkke. Hvis et af de borgerlige støttepartier mister tilliden til regeringen, så må den gå af.

Mange hilsener
Mette Frederiksen



Vi bidrager ikke til at udskrive ufinansierede regninger. Pengene skal passe, og der skal være styr på økonomien. Derfor vil vi ikke føre en økonomisk fodnotopolitik, hvor et flertal bruger løs af statskassen uden at tage ansvar for finansieringen.

Der er desværre mange partier i Folketinget, der ikke vil påtage sig regeringsansvar – og de er vokset i styrke. Det stiller krav til Socialdemokraterne om at være kompromisløse i spørgsmålet om økonomisk og parlamentarisk ansvarlighed. Vi ønsker at tage ansvar for helheden.

Vi har en stor opgave foran os i de kommende år. Vi skal skabe resultater for Danmark – som vi gjorde det, da vi selv sad i regering. Og vi skal give regeringen kamp til strengen, når den trækker Danmark skævt og glemmer at tænke på dem, der har mindst.

Jeg håber, I vil være med til begge dele. 🌸

” Vi ønsker at tage ansvar for helheden



CHRISTIANSBORG NYT

PÅ TUR MED MÅGEN

Man kan ikke befinde sig i Silkeborg uden at bevæge sig ud på byens smukke søer. Derfor indfandt samtlige deltagere fra sommergruppemødet sig på skibet Mågen mandag aften. Turen gik ad Remstrup Å til Brassø, Borresø og Julsø, hvorfra man kan se Himmelbjerget. Undervejs blev den lokale Hjejle-øl prøvsmagt – og sanghæfter og stemmer testet. Turen sluttede, samme sted som den startede – i Silkeborg Havn i centrum af Silkeborg.



S-SOMMER I SILKEBORG



QUIZ MED LAKRIDSPIBER

Hvor mange års erfaring har de socialdemokratiske mf'ere tilsammen? Det – og mange andre spørgsmål – fik deltagerne på dette års sommergruppemøde til at gruble. Det var de to nyvalgte mf'ere Peter Hummelgaard og Lea Wermelin, der agerede quizmastere og tjekkede kollegernes paratviden. Og det stod faktisk så godt til med kendskabet, at stort set alle deltagere vandt præmien: en lakridspibe. Med hensyn til den socialdemokratiske erfaring er det rigtige svar på spørgsmålet 363 år.



YOGA MED ANTORINI

Nogle partier spiller fodbold, andre mediterer, men på det socialdemokratiske sommergruppemøde stod den på yoga. Christine Antorini er inkarneret yogaudøver og gav den som instruktør i foredragssalen på Langsøhus. På billedet er det øvelsen »den usynlige stol«, der får mf'ere, medarbejdere og hovedbestyrelse til at række armene i vejret.



SYV NYE FOLKEVALGTE

For syv politikere var sommergruppemødet i Silkeborg en helt særlig oplevelse. Det var nemlig deres første som folkevalgte. Her er Pernille Schnoor, Kaare Dybvad, Erik Christensen, Lea Wermelin, Peter Hummelgaard, Mattias Tesfaye og Daniel Toft Jakobsen samlet foran Langsøhus i Silkeborg. To af dem – Wermelin og Hummelgaard – fortæller på side 14-15 om deres forventninger til arbejdet i Folketinget.

RÆSON FÅ RABAT PÅ RÆSON

RÆSON er Danmarks uafhængige magasin om politik skrevet af eksperter, journalister og politikere. På tryk fire gange om året (løssalgsspris: 64 kr.) og løbende på nettet.

Alle medlemmer af de politiske partier og ungdomsorganisationer kan tegne abonnement til blot 200 kr. – normalpris: 250 kr.

Se: www.raeson.dk/abonnement

ANMELDERNE SKRIVER:
»Wow! [...] Her er et politisk kvalitetsmagasin, man bare må have i hænderne. [...] Vi taler om et magasin fyldt med indsigtfulde artikler om tendenser i dansk og international politik, der går i dybden og giver perspektiv på udviklingen. Kort sagt det tætteste, man kan komme på Newsweek, Time og Foreign Policy. Og så trækker det bestemt ikke ned, at det er et nonprofitprojekt, som er uafhængigt af økonomiske og politiske interesser.« (Politiken

om RÆSONs trykte udgave)
»Det er en fornøjelse at læse samtlige 14 bidrag i denne bog«. (Pernille Bramming, Weekendavisen, om RÆSON-bogen »Mellemøstens nye verden« fra 2013)
»En af de bedste og mest grundige aktuelle globale analyser [...] bør anskaffes i de fleste biblioteker, der ønsker aktuel litteratur«. (Dansk Biblioteks-Center om RÆSON-bogen »Verdens magter« fra 2014).





POSTERNE ER FORDELT

Christiansborgs største parti har konstitueret sig efter valget. Og det betyder nye navne på posterne. Henrik Sass Larsen er blevet gruppeformand for partiet, Nicolai Wammen er ny politisk ordfører, mens Dan Jørgensen er ny udlændingeordfører, og Benny Engelbrecht er ny finansordfører. Christine Antorini har fået posten som gruppesekretær. Blot for at nævne en håndfuld af gruppens 47 medlemmer.



FOTO: Thomas Sjørup

HURRA FOR PERNILLE

For andet år i træk blev der i august afholdt folkemøde på Møn. I løbet af en enkelt dag kiggede 4.500 nysgerrige gæster forbi arrangementet, som Pernille Rosenkrantz-Theil er kvinden bag. Hun havde lokket flere af sine partifæller til at deltage i mange af de mere end 50 forskellige debatter – heriblandt Jens Joel og Ane Halsboe-Jørgensen, der havde nyfødte Knud med som heppekor. Mette Frederiksen deltog også. Hun var en af hovedtalerne og indledte med en varm tak til Pernille for det storslåede initiativ. Læs reportagen fra Folkemøde Møn på side 8-9.



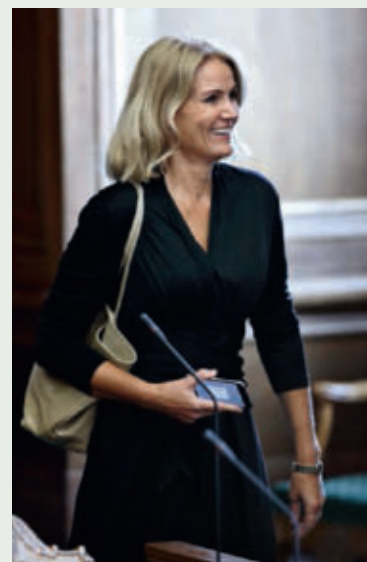
JEPPE STEMME JA

En afstemning om Danmarks retsforbehold nærmer sig. 3. december skal danskerne stemme for eller imod den såkaldte tilvalgsordning. Socialdemokraterne anbefaler et klart ja. Et nej vil nemlig betyde, at Danmark ikke længere kan deltage i det europæiske politisamarbejde Europol – og dermed ikke længere vil være med i det europæiske politisamarbejde om opklaring af grænseoverskridende kriminalitet som terrorisme, menneskehandel samt narko- og indbrudskriminalitet. Her er det vores gruppeformand i Europa-Parlamentet, Jeppe Kofod, der besøger netop Europol – og hilser på deputy director i Governance Department Oldrich Martinu.

Læs mere side 25.

NY ROLLE TIL THORNING

Der var også en ny post til Helle Thorning-Schmidt efter valget. Efter fire år som statsminister har hun nu fået plads i Folketingets Præsidium og er blevet næstformand. Der er i alt fem pladser i præsidiet – en formand og fire næstformænd. De fire næstformænd i præsidiet vælges af de fire største partier, dog ikke det parti, som formanden kommer fra. I starten af september indstillede regeringen Helle Thorning-Schmidt til den internationale toppost som FN's flygtningehøjkommissær. Og den indstilling kvitterede partiformand Mette Frederiksen således for: »Jeg kan ikke forestille mig nogen, der vil være bedre til det arbejde end Helle. Jeg er overbevist om, at det vil betyde en positiv forskel for flygtninge over hele verden, hvis Helle bliver valgt«. Ved redaktionens slutning var FN-posten endnu ikke besat.





– Jeg tror på, at de bredeste skuldre skal bære de tungeste byrder. Jeg tror på ret og pligt. Jeg tror på, at hver især tænker på, hvordan vi kan bidrage til, at det her samfund – og fællesskab – bliver bedre.

TIL KAMP FOR FÆLLESSKABET

– Vi er et parti ud over det sædvanlige, og det er et privilegium at få lov til at bære formandsfaklen videre. Men vi er kun noget i kraft af hinanden. Det siger Socialdemokraternes nye leder, Mette Frederiksen. Hun værner om de grundlæggende værdier og vil angribe dem, der river fællesskabets vægge ned.

AF MORTEN BRUUN · FOTO: THOMAS ANDERSEN OG THOMAS SJØRUP

Vi spoler tiden tilbage til 28. juni. Socialdemokraterne holder ekstraordinær kongres, efter at partiet ved folketingsvalget få dage forinden har genvundet positionen som Danmarks største parti. Det var bare ikke tilstrækkeligt til at beholde regeringsmagten, og derfor er Helle Thorning-Schmidt trådt tilbage. Som statsminister. Og som partileder.

På den ekstraordinære kongres har hun netop givet formandsstafetten videre til Mette Frederiksen.

Den 37-årige nordjyde er blevet valgt med enstemmig og stående applaus, og da hun går på talerstolen som partiets yngste formand nogen-sinde, lyder det blandt andet således:

– Jeg ønsker mig et socialdemokrati, der hele tiden finder nye og bedre løsninger på de udfordringer, vi danskere møder. Et socialdemokrati, der viser, at fremtiden er noget at tro på – at glæde sig til. Noget, vi skaber sammen. Vi er et fantastisk parti bundet sammen af en dyb fornemmelse for vores historie og vores drømme om fremtiden. Alle er ikke altid enige om alt. Men det er heller ikke det vigtigste. Tro det eller ej.

DET ER ET PRIVILEGIUM

Nu er der gået nogle måneder. Mette Frederiksen er ved at vænne sig til rollen, og hun er klar til at stå i spidsen – for partiet og som statsministerkandidat. Det forsikrer hun, da vi møder hende på hendes nye kontor på Christiansborg, og hun sætter flere ord på »det fantastiske parti«:

– Der er jo det med Socialdemokraterne, at vi er folkeejede i Danmark. På godt og ondt. Jeg tror, vi er det parti, der er flest holdninger til. Enten fordi man altid har stemt på os, eller fordi man havde bedsteforældre, der gjorde det, eller fordi man har boet i en by med en god socialdemokratisk borgmester. Det er et meget stort privilegium at være formand for et parti, der er noget ud over det sædvanlige. Det er et meget stort privilegium at få lov til at bære formandsfaklen videre, siger Mette Frederiksen.

VI ER ET PROGRESSIVT PARTI

Hun er selv fjerdegenerations socialdemokrat. Hun er født ind i partiet, hun har trådt sine barnesko i partiet, og hun har deltaget i partiarbejdet – både som DSU'er og som voksen.

– Jeg håber at kunne være en formand, der sætter partiet højt. Vi skal udvikle partiet sammen. Som et politisk værksted, som et sted, hvor det er interessant at være medlem. Men det er ikke et enmandsprojekt eller en enmandshær. Vi er kun noget i det her parti i kraft af hinanden, understreger hun.

Hen over sommeren har partiet fået flere end 1.000 nye medlemmer. Og formanden er ikke i tvivl om, hvad det er for et værksted, de træder ind i:

– Jeg tror jo helhjertet på, at det er vores grundlæggende værdier, der kan bære det her samfund fremad. Vi er grundlæggende et progressivt parti – forstået på den måde, at vi tror på, at i morgen både kan og skal blive bedre end dagen i går. Det er sådan set det, der har drevet os i snart halvandet århundrede. Det, der adskiller os fra andre i den forbindelse, er en samtidig insisteren på, at forbedringer skal komme den brede del af den danske befolkning til gode. De skal ikke kun være begrænset til nogle få. I de kommende år er det blandt andet vigtigt, at vores ufaglærte får mulighed for at dygtiggøre sig til de job, der er, så de ikke bare besættes af udlændinge, siger Mette Frederiksen.

VORES MODEL ER DEN BEDSTE

Det er i samme åndedrag, hun fremhæver fællesskabet. Hun lovpriser de nære fællesskaber og fremhæver den skandinaviske, socialdemokratiske velfærdsmodel, som hun – som hun udtrykker det her – »dæleme dulme er tilhænger af«.

– Jeg tror virkelig, at der er behov for, at vi står op for vores samfundsmodel. For der er alle mulige, der gerne vil rive de vægge ned. Ikke mindst et parti som Liberal Alliance forsøger jo med alle dets forslag at rive det ned, som vi har brugt generationer

på at bygge op. Jeg tror på velfærdssamfundet som ide, og jeg kan faktisk heller ikke se, at der er nogle andre samfund, der når os til sokkeholderne. Jeg tror simpelthen, vi har behov for et socialdemokrati, der kæmper mere.

Hvad skal man så svare Liberal Alliance?

– Vi skal gå meget hårdere til dem i en ideologisk diskussion. De får det jo altid til at

lyde, som om stærke fællesskaber er en hæmsko og noget, der kvæler individet. Jeg tror på det modsatte. Jeg tror på, at jo stærkere fællesskaber vi er i, jo stærkere forudsætninger har vi for at leve det liv, vi gerne vil leve, siger Mette Frederiksen og tilføjer:

– Vi repræsenterer en af de stærkeste politiske strømninger historisk set. Der er ikke behov for, at vi i de kommende år opfinder alt muligt andet og alt muligt nyt. Vores opgave er, at vi bruger vores ideologiske og historiske afsæt til at svare på de udfordringer, danskerne står med i dag. Som socialdemokrater vil vi jo altid helst sidde i regeringen. Og man skal ikke tage fejl af, at det er dér, Socialdemokraterne skal være. Men uanset om vi er regering eller opposition, vil vi hele tiden søge at trække Danmark i den rigtige retning. 🌟



Hvad vil det sige at være socialdemokrat?

Se Mette Frederiksen-videoen: socialdemokraterne.dk/da/

eller scan koden her:



RØD BOG

- Mette Frederiksen, 37 år.
- Medlem af Folketinget siden 2001.
- Beskæftigelsesminister 2011-2014, justitsminister 2014-2015.
- Formand for Socialdemokraterne 2015.

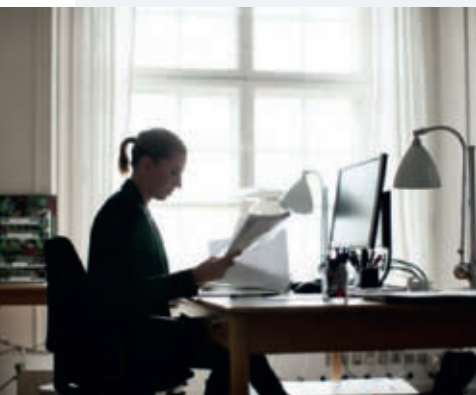
I DAG ER JEG KLAR

Mette Frederiksen var bare 27 år, da Mogens Lykketoft trådte tilbage som S-formand i 2005, og hun blev nævnt som en mulig afløser. Men ideen nåede aldrig at folde sig ud. Og det var – som Mette Frederiksen formulerer det i dag – »en rigtig beslutning, især for Socialdemokraterne, men også for mig«:

– Jeg var ikke dygtig nok. Jeg var for ung, og jeg var uden den ballast og den erfaring, som jeg har i dag. Jeg havde det faktisk sådan dengang, at jeg ikke følte mig sikker på, at jeg kunne klare opgaven.

Men det kan du godt i dag?

– Ja, ellers ville jeg ikke sige ja. Men det betyder ikke, at jeg ikke også kommer til at begå mine fejl. Og der kommer svære tider. Vi står over for nogle svære politiske modstandere. Men jeg ville ikke påtage mig opgaven, hvis jeg ikke følte mig sikker på, at jeg også kunne klare det.



Mette Frederiksen vil have fat i de danskere, der tænker som socialdemokrater, men stemmer på andre partier. *Socialdemokraten* var med, da hun deltog i Folkemøde Møn og holdt sin første formandstale uden for partiet.

Som hun står der på talerstolen på en stubmark uden for Askeby på Møn, kan man ikke beskyldte Mette Frederiksen for at være en ølkassetaler. Tværtimod. Hun står nemlig på en mælkekasse. En grå mælkekasse. Men det ændrer ikke på, at hun har tilhørerne i sin hule hånd.

– Hun er stærk. Stærk og visionær, siger Danny Olsen.

Han bor i Døllefjelde, han er arbejdsleder hos Danske Fragtmænd, og han har altid stemt på Venstre – indtil han i år satte sit kryds ved De Radikale. Nu er han taget til Askeby for at overvære Folkemøde Møn – den lokale kopi af det store bornholmske demokratitræf – som den socialdemokratiske mf'er Pernille Rosenkrantz-Theil har taget initiativ til.

Folkemødet foregår i hendes hvidkalkede sommerhus og på naboens nyhøstede mark,

og nu vil tilfældet, at Danny Olsen er vidne til Mette Frederiksens første formandstale uden for Socialdemokraternes cirkler. Den foregår fra ladet af en blokvogn, og Mette Frederiksen rammer både Danny Olsen og de andre tilhørere allerede fra første punchline:

– Lad mig være ærlig og tilstå, at jeg er begyndt at skrue ned for fjernsynet derhjemme, når jeg ser nogle politikere, der står og skændes. Jeg synes, vi bruger al for meget energi på at søge konflikt i stedet for at søge det, der samler os. Tiden er løbet fra overflødig envejskommunikation, hvor der ikke er tid til at dvæle ved dilemmaerne, siger Mette Frederiksen.

JEG VIL VÆRE TIL STEDE

Da hun blev formand, lovede hun sig selv, at hun – som hun før folkemødet udtrykker det



TALEREN

over for *Socialdemokraten* – »ofte vil være til stede blandt danskerne og bruge meget tid med dem«.

– Der er nok nogen, der har oplevet, at vi ikke helt har levet op til den tillid, de havde til os. Og hver en vælger, der har forladt os igennem tiden, har haft sin gode grund. Vores opgave er at give endnu flere gode grunde til at vende tilbage, siger Mette Frederiksen.

På Møn griber hun fat i et tema, som hun brænder for – og som i den grad falder i god jord blandt de fremmødte mønboere, lollikker og falstringer.

– Vi har egne af Danmark, hvor man godt nok hører om metrobyggeri, men det er noget, der sker i København, og buslinjerne i ens egen landsby er lukket ned. Man hører om supersygehuse, men der er ikke længere en privatpraktiserende læge i byen. Og her på Møn er der steder, hvor man stadig skal op at stå på en sten og række telefonen op i luften og håbe på, at der er forbindelse.

– Det er vigtigt, at vi i de kommende år får en større samling på land og by. Vi skal kunne bo, leve og arbejde alle steder i Danmark. Jeg har selv haft sommerhus på Østmøn, og lad mig lige bemærke, at Paradis Inn i Stege

serverer Danmarks bedste brunch, og 20 minutter herfra kan man købe Danmarks bedste is. Møn viser vej, griner Mette Frederiksen fra mælkekassen.

TAK FOR TALEN, METTE

Hun understreger også, at der ikke er lette løsninger. Hun bruger lejligheden til at tale om værdier og fællesskaber. Hun taler om velfærdssamfund og værdige valgmuligheder i ældreplejen. Hun understreger, at det kun lykkes, hvis partierne samarbejder. Hun forsikrer, at hun vil samarbejde med alle, og at hun selvfølgelig vil bruge sit mandat til at trække aftalerne i socialdemokratisk retning.

– Til gavn for dem, der har det sværest, siger hun og stiger ned fra mælkekassen.

Tilhørerne klapper. Og klapper. Og klapper. Også Danny Olsen fra Døllefjelde. Efter at han forlod Venstre, er han reelt i det, han kalder et »politisk ingenmandsland«. Nu vil han ikke afvise, at den nye S-leder har vundet hans tillid.

– Tak, siger Danny Olsen, da han rejser sig fra sin plads på forreste række for at hilse på hovedtaleren.

– Selv tak, svarer Mette Frederiksen. 🍷

STJERNE-DRYS

Det var ikke kun lokale tilhørere, der dukkede op for at høre Mette Frederiksen tale på Folkemøde Møn – og blive fotograferet sammen med hende. Flere af folkemødets andre deltagere sneg sig med på en lytter, og i deres anmeldelse af talen dryssede de stjerner ud over S-formanden.

Christel Schaldemose, socialdemokratisk medlem af EU-Parlamentet, var næsten rørt.

– Hun taler fra hjertet. Jeg er stolt og meget optimistisk, sagde Schaldemose.

Enhedslistens Christian Juhl fremhævede, at hun »taler direkte til folk og kan blive et godt samlingspunkt for Socialdemokraterne«. Juhl savnede dog konkret indhold.

Børnerådets tidligere formand, Lisbeth Zornig, var ikke enig i alle dele af indholdet. Men hun vurderede, at Mette Frederiksen »måske er vor tids dygtigste politiske taler«:

– Undervejs nærmede det sig Obama-niveau, sagde Zornig, mens forfatter og samfundsdebatør Lars Olsen kaldte det »klogt«, at Mette Frederiksen talte ærligt om dilemmaerne.

Dansk Folkepartis Søren Espersen afslørede – efter indledende drillerier – at han har respekt for den nye S-leder:

– Jeg nåede ikke at høre talen, men Mette er knalddygtig. Hun er nidkær og kan sit stof til bunds. Hun kan klare alle poster, hun får. Også posten som statsminister, men det kræver altså et andet flertal, sagde Espersen.



Lars Olsen: – Godt, hun tager afstand fra de nemme løsninger.



Foto: Polifoto



Mogens Lykketoft:
**HUN HAR DET
I HJERTET**

– Jeg har altid ment, at det ville være en god ide, hvis Mette på et eller andet tidspunkt kom i spidsen for vores parti. Jeg er glad for, at det er sket nu – og jeg er meget tryk ved, at det er Mette, der skal bringe os frem til den næste kvindelige statsministerpost i Danmark.

De venlige ord er signeret Mogens Lykketoft, der havde Mette Frederiksen-kortet i baghånden, da han selv gik af som formand for ti år siden.

– Det er jo ingen hemmelighed, at jeg allerede dengang – forsigtigt – spurgte, om hun turde binde an med opgaven. Hvis jeg havde været hendes far, havde jeg nok frarådet det, men som afgangspartiformand syntes jeg alligevel, at det var noget, man burde overveje. Men det var aldrig helt realistisk – så ung hun var ...

Hvad er det, hun kan?

– Mette er og har, i al den tid jeg har kendt hende, været fantastisk god til at udtrykke den grundlæggende socialdemokratiske holdning til tilværelsen. Hun kan tale til følelserne, men i sit besværlige hverv som beskæftigelsesminister og justitsminister har hun vist, at hun også kan indgå politiske forlig.

– Hun vil være i stand til meget stærkt at fortælle folk, at vi er her for at sikre en anstændig tilværelse for mennesker i et samfund med en høj grad af lighed og velfærd, men at vi selvfølgelig også er nødt til at indgå kompromiser. Vi kan aldrig love folk noget helt bestemt, men vi kan fortælle dem med stærke ord og stærke billeder, hvilken vej vi synes, vi skal gå.

– Det er det, Mette er fantastisk god til. Fordi hun har det inden i sig. Fordi hun har det i hjertet.



Johannes Andersen:
**HUN ER
LYDHØR**

– Da jeg mødte Mette første gang, oplevede jeg hende som en meget engageret person med en voldsom lyst til at diskutere. Samtidig med at hun var – og er – god til at holde fast i den principielle synsvinkel, er hun også lydhør over for andre synspunkter.

Som lektor i samfundsfag havde Johannes Andersen fornøjelsen af Mette Frederiksen, da hun studerede på universitetet i hjembyen Aalborg og på 3. og 4. semester gik til hans forelæsninger om politisk kultur. Siden var han vejleder, da hun skrev sin bacheloropgave, der handlede om prostitution.

– Hun skrev den sammen med Pernille Rosenkrantz-Theil, som dengang var med i Enhedslisten. Hun var meget mere marxistisk i sin tilgang til emnet end Mette, og de var bestemt ikke enige om pointer og perspektiver. Alligevel lykkedes det at lande en fin opgave, og det siger noget om kompromisvillighed.

– Det er nok en af Mettes store kvaliteter.

Er du overrasket over, at hun er blevet formand?

– Dengang var det jo ikke til at vide, hvor hun ville lande. Men hun vidste godt, hvad hun ville – og hun er ikke bygget til at sidde bagerst. Samtidig har hun en rimelig stor selv erkendelse, og det er nok den, der har ramt hende og fået hende til at sige: »Hold kæft, jeg kan også blive formand«.

ET ORDENTLIGT MENNESKE

Hun er god til at lytte og grine. Hun er oprigtig, og hun er ægte indigneret. Hun har det i det hele taget i sig. Og hun kan blive Danmarks bedste statsminister nogensinde. Det er nogle af de skudsmål, som fire forskellige mennesker fra Mette Frederiksens verden giver den nye formand med på vejen.



Benedikte Kiær:

HUN HAR HUMOR

– Mette er en fin politiker. Hun er fair at forhandle med, og man ved, hvor man har hende. Men lige så hård en nyser hun kan være rent professionelt, lige så menneskelig er hun, når vi taler om den private side af hende.

Benedikte Kiær er konservativ borgmester i Helsingør, men har som konservativ socialminister – og sidenhen ordfører – ofte krydset klinger med Mette Frederiksen i Folketinget. Og her lærte Benedikte Kiær at sætte pris på socialdemokraten.

– Selv om man er uenig politisk, kan man absolut godt have det fint sammen og føre gode og venskabelige samtaler. Der er ingen tvivl om, at Mette er en reel person, der samtidig rummer en god portion humor og varme.

– Hun er helt grundlæggende præget af ordentlighed. Derudover er hun ambitiøs og brænder for sin sag, og hvis der er noget, jeg sætter pris på, er det den slags mennesker.

Bliver hun en god statsminister?

– Ha ha ha ... Nu skal hun jo lige vinde et valg og have et flertal bag sig. Jeg vil holde mig til, at hun helt sikkert bliver en god formand. Jeg ville i hvert fald være tilfreds, hvis jeg var socialdemokrat. Mette er knaldhamrende dygtig og gjort af det stof, der kendetegner en formand for et parti som Socialdemokraterne.



Henrik Holck:

HUN KAN BLIVE DEN BEDSTE

– Mette er knivskarp, direkte, ærlig og troværdig. Hun er ægte indigneret. Og så har hun den dér præcise forståelse for, at et stærkt privat erhvervsliv er en forudsætning for at holde liv i velfærdssamfundet.

Henrik Holck, koncerndirektør i DFDS, kender Mette Frederiksen fra sit engagement i henholdsvis Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, organisationen High:five og Fællesskabsprisen. En pris, som Mette Frederiksen har taget initiativ til, og som DFDS blandt andet støtter ved at lægge dørk til prisuddelingen.

– Jeg oplever, at Mette går helhjertet ind i det arbejde. Men så oplever jeg også en politiker, der rummer statsministerpotentiale i en grad, vi ikke har set i mange år. Nu ved man jo aldrig, hvad der kan ske i politik, men hvis vi kigger fem-ti år frem, kan hun blive mor Danmark.

Det er store ord?

– Ja, men jeg tror på det. Det kræver dog, at hun bliver ved med at være sig selv og følger sin intuition. Hvis hun først bliver statsminister-inficeret, kommer hun til at ligne alle de andre. Og det vil være synd, for hun er ikke som de andre. Man kan mærke Mette. Hun kan blive den bedste statsminister, vi nogensinde har haft.

► **Læs mere om Fællesskabsprisen 2015 på side 32-33.**

Vi spoler tiden tilbage til 28. juni. Socialdemokraterne holder ekstraordinær kongres, efter at partiet ved folketingsvalget få dage forinden har genvundet positionen som Danmarks største parti. Det var bare ikke tilstrækkeligt til at beholde regeringsmagten, og derfor er Helle Thorning-Schmidt trådt tilbage. Som statsminister. Og som partileder.

På den ekstraordinære kongres har hun netop givet formandsstafetten videre til Mette Frederiksen.

Den 37-årige nordjyde er blevet valgt med enstemmig og stående applaus, og da hun går på talerstolen som partiets yngste formand nogen-sinde, lyder det blandt andet således:

– Jeg ønsker mig et socialdemokrati, der hele tiden finder nye og bedre løsninger på de udfordringer, vi danskere møder. Et socialdemokrati, der viser, at fremtiden er noget at tro på – at glæde sig til. Noget, vi skaber sammen. Vi er et fantastisk parti bundet sammen af en dyb fornemmelse for vores historie og vores drømme om fremtiden. Alle er ikke altid enige om alt. Men det er heller ikke det vigtigste. Tro det eller ej.

DET ER ET PRIVILEGIUM

Nu er der gået nogle måneder. Mette Frederiksen er ved at vænne sig til rollen, og hun er klar til at stå i spidsen – for partiet og som statsministerkandidat. Det forsikrer hun, da vi møder hende på hendes nye kontor på Christiansborg, og hun sætter flere ord på »det fantastiske parti«:

– Der er jo det med Socialdemokraterne, at vi er folkeejede i Danmark. På godt og ondt. Jeg tror, vi er det parti, der er flest holdninger til. Enten fordi man altid har stemt på os, eller fordi man havde bedsteforældre, der gjorde det, eller fordi man har boet i en by med en god socialdemokratisk borgmester. Det er et meget stort privilegium at være formand for et parti, der er noget ud over det sædvanlige. Det er et meget stort privilegium at få lov til at bære formandsfaklen videre, siger Mette Frederiksen.

VI ER ET PROGRESSIVT PARTI

Hun er selv fjerdegenerations socialdemokrat. Hun er født ind i partiet, hun har trådt sine barnesko i partiet, og hun har deltaget i partiarbejdet – både som DSU'er og som voksen.

– Jeg håber at kunne være en formand, der sætter partiet højt. Vi skal udvikle partiet sammen. Som et politisk værksted, som et sted, hvor det er interessant at være medlem. Men det er ikke et enmandsprojekt eller en enmandshær. Vi er kun noget i det her parti i kraft af hinanden, understreger hun.

Hen over sommeren har partiet fået flere end 1.000 nye medlemmer. Og formanden er ikke i tvivl om, hvad det er for et værksted, de træder ind i:

– Jeg tror jo helhjertet på, at det er vores grundlæggende værdier, der kan bære det her samfund fremad. Vi er grundlæggende et progressivt parti – forstået på den måde, at vi tror på, at i morgen både kan og skal blive bedre end dagen i går. Det er sådan set det, der har drevet os i snart halvandet århundrede. Det, der adskiller os fra andre i den forbindelse, er en samtidig insisteren på, at forbedringer skal komme den brede del af den danske befolkning til gode. De skal ikke kun være begrænset til nogle få. I de kommende år er det blandt andet vigtigt, at vores ufraglærte får mulighed for at dygtiggøre sig til de job, der er, så de ikke bare besættes af udlændinge, siger Mette Frederiksen.

VORES MODEL ER DEN BEDSTE

Det er i samme åndedrag, hun fremhæver fællesskabet. Hun lovpriser de nære fællesskaber og fremhæver den skandinaviske, socialdemokratiske velfærdsmodel, som hun – som hun udtrykker det her – »dæleme dulme er tilhænger af«.

– Jeg tror virkelig, at der er behov for, at vi står op for vores samfundsmodel. For der er alle mulige, der gerne vil rive de vægge ned. Ikke mindst et parti som Liberal Alliance forsøger jo med alle dets forslag at rive det ned, som vi har brugt generationer

på at bygge op. Jeg tror på velfærdssamfundet som ide, og jeg kan faktisk heller ikke se, at der er nogle andre samfund, der når os til sokkeholderne. Jeg tror simpelthen, vi har behov for et socialdemokrati, der kæmper mere.

Hvad skal man så svare Liberal Alliance?

– Vi skal gå meget hårdere til dem i en ideologisk diskussion. De får det jo altid til at

lyde, som om stærke fællesskaber er en hæmsko og noget, der kvæler individet. Jeg tror på det modsatte. Jeg tror på, at jo stærkere fællesskaber vi er i, jo stærkere forudsætninger har vi for at leve det liv, vi gerne vil leve, siger Mette Frederiksen og tilføjer:

– Vi repræsenterer en af de stærkeste politiske strømninger historisk set. Der er ikke behov for, at vi i de kommende år opfinder alt muligt andet og alt muligt nyt. Vores opgave er, at vi bruger vores ideologiske og historiske afsæt til at svare på de udfordringer, danskerne står med i dag. Som socialdemokrater vil vi jo altid helst sidde i regeringen. Og man skal ikke tage fejl af, at det er dér, Socialdemokraterne skal være. Men uanset om vi er regering eller opposition, vil vi hele tiden søge at trække Danmark i den rigtige retning. 🌟



Hvad vil det sige at være socialdemokrat?

Se Mette Frederiksen-videoen: socialdemokraterne.dk/da/

eller scan koden her:



RØD BOG

- Mette Frederiksen, 37 år.
- Medlem af Folketinget siden 2001.
- Beskæftigelsesminister 2011-2014, justitsminister 2014-2015.
- Formand for Socialdemokraterne 2015.

GODT KÆMPET, VENNER

AF LARS MIDTIBY, PARTISEKRETÆR

FOTO: THOMAS ANDERSEN OG PRIVATE BILLEDER

925.329

– så mange stemmer fik Socialdemokraterne ved valget 18. juni. Det gav os 47 mandater, og selv om det var vores bedste valgresultat siden 2001 – og selv om vi igen er det største parti i Danmark – var det ikke tilstrækkeligt til at fortsætte i regeringen.

Jeg har desværre ikke haft mulighed for at takke hver enkelt af jer ansigt til ansigt. Men havde det været fysisk muligt, havde jeg gjort det. Jeg er enormt stolt af den indsats, der blev ydet. Over hele landet kastede I timer, uger og måneder ind i valgkampen, i håb om at Socialdemokraterne fortsat kunne få lov til at udvikle det Danmark, vi alle kender.

Det Danmark, vi i dag har overdraget til den nye regering, er et stærkere Danmark.

Et Danmark, hvor arbejdsløsheden falder, og hvor beskæftigelsen stiger. Et Danmark, hvor fattigdommen er mindsket, og hvor vores psykisk syge behandles hurtigere. Det kan vi være stolte af, og vi vil gøre vores til, at de gode resultater ikke sættes over styr.

Vi har indsamlet en masse billeder, som viser, hvor aktive I har været under hele valgkampen. Det er rørende at se. Her er et lille udsnit af den indsats, I har leveret.

Godt kæmpet, venner. Tak skal I have. 🍷

FARVEL – MED MANER:

26,3 pct. af danskerne stemte på Socialdemokraterne. Det var desværre ikke nok til fortsat at danne regering. Men Helle Thorning-Schmidt – her med ægtefællen Stephen Kinnock – takkede af med maner efter en valgkamp, hvor hun undervejs fik stor støtte af et kæmpe team i hele hovedstaden. Hun høstede 42.412 personlige stemmer.



ANKERMANDEN:

Endnu en gang kæmpede den 93-årige tidligere statsminister Anker Jørgensen for Socialdemokraterne. Under valgkampen fik han besøg af sin sekretær gennem mange år, Lissa Galle, og via hende sendte han en opmuntrende hilsen til sine partifæller. Billedet var det billede, der blev delt suverænt flest gange på de socialdemokratiske Facebook-sider.



ON THE ROAD:

Helle Thorning-Schmidts store valgbus var på besøg i mere end 12 byer på to dage i hele Danmark. Det blev til Ishøj, Præstø, Nakskov, Rudkøbing, Faaborg, Middelfart, Fredericia, Ebeltoft, Randers, Hobro, Viborg og Aalborg. Overalt stod socialdemokrater klar til at bistå og heppe.



PLAKATER OG ROSER:

Vi var synlige over hele landet – som her på Djursland, i Middelfart og Roskilde. I alt hængte vi 110.000 socialdemokratiske valgplakater op. Der blev trykt mere end to millioner foldere med partiets kandidater og budskaber. Vi stemte dørklokker og ringede på hos – skønmæssigt – mere end 100.000 danskere. Vi serverede æbler og croissanter. Og så delte vi roser ud. Vi kender ikke det præcise antal, men partikontoret alene købte 92.000 roser til to lørdages gadearrangementer, og dertil kommer de roser, kredsene selv købte. Så det handler altså om roser i tusindvis.



KAMP TIL DET SIDSTE:

I Sønderjylland var der i den grad gang i Benny Engelbrechts valgkamp. Og de morede sig. Den tidligere skatteminister omtalte via Facebook selv dette billede som »valgkampens sjoveste«: »Bettina og Kristian kæmper om at få lov til at uddele den allersidste rose i Nordborg, mens Jette ser til«, forklarede han. Vi ved ikke, hvem der vandt.



MAJAERNE:

Stemningen har været overvældende, uanset hvor man kom i landet. Her går Maja Panduros kampagneteam gennem Randers med støtte fra Nicolai Wammen.

KLAR, PARAT, CHRISTIANS

De er i starten af trediverne, de er socialdemokrater, og så er de lige kommet i Folketinget. Men hvordan er det at være ny i demokratiets værksted? Vi har mødt Peter Hummelgaard og Lea Wermelin på Christiansborg.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN
FOTO: THOMAS SJØRUP

18. juni 2015. Midsommeraftenen er stadig lys, og timerne nærmer sig de små. Lea Wermelin sidder med sine partifæller på 3F Bornholm i Rønne og ved ikke helt, hvad hun skal gøre af sig selv. Stemmerne er netop blevet talt op, og flere års intenst arbejde har båret frugt. Lea Wermelin er blevet valgt ind i Folketinget.

Samtidig står en anden folketingskandidat og bider negle i København. Peter Hummelgaard kender endnu ikke sit resultat og må klare nogle timer endnu uden at vide, om han er købt eller solgt til fire år på Christiansborg.

Endelig sker det. Det er dagen derpå, og stemmerne er talt op. Den 32-årige Tårnby-knægt, der er vokset op til lyden af Kastrups kabiner og Arbejderdanmark, er blevet en ud af de 179.

GLADE OG FORVIRREDE

Men hvordan er det egentlig at være spritny folketingspolitiker? Har valgkampsrusen fortaget sig og er blevet erstattet af papirbunker og den dér følelse af at starte i første klasse?

– Jeg er glad og stolt. Men også grundforvirret. Og det har jeg egentlig været, lige siden jeg blev valgt ind, griner Peter Hummelgaard.

– I kraft af frivillige lykkedes det mig at bygge en organisation op, som skulle

Lea Wermelin og Peter Hummelgaard har kendt hinanden siden starten af 00'erne, hvor en borgerlig regering fik dem til at melde sig ind i DSU. Snart blev de to en del af ledelsen i DSU – Lea Wermelin kom i hovedbestyrelsen og forretningsudvalget, og Peter Hummelgaard blev formand for DSU igennem en årrække.

føre kampagne for mig. Så fra at være en del af det til nu at være lille mig – en ud af 179, bagerste række, længst oppe under loftet – det er en stor forandring. Jeg har ikke knækket koden på, hvordan jeg bliver ved med at holde fast i alle de mennesker, der har kæmpet for mig, men det arbejder jeg på, tilføjer Peter Hummel-

gaard, der er uddannet jurist og kommer fra et job som politisk konsulent i 3F.

Lea Wermelin på 30 år er lige flyttet tilbage til Bornholm, hvor hun er født og opvokset og også opstillet. Indtil 19. juni var hun ansat som politisk medarbejder på Christiansborg.

– Det er også en stor opgave, der venter



BORG

os. Jeg har igennem hele valgkampen talt med rigtig mange bornholmere, der lægger en tillid i, at jeg tager de udfordringer, de har, med mig videre. Og fra at det fylder det hele, til man står herinde på Christiansborg og skal forsøge at få de to ting lidt tættere på hinanden – det er svært. Men det er mit mål, siger Lea Wermelin.

RUNDET AF KRISEN OG UDKANTEN

De blev født i fattigfirserne, voksede op i 90'erne og færdiggjorde deres gymnasieuddannelser i starten af 00'erne. En tid, hvor alt kunne lade sig gøre, uanset

hvem man var, og hvor man boede. Danmark kørte af sted i sjette gear. Livet føltes uendeligt. Lige indtil 2008. – Nogle generationer er rundet af Vietnamkrigen og Murens fald. Vores generation har været unge under en borgerlig regering, og lige pludselig skyller en krise ind over Danmark og skaber enorm utryghed. Når jeg taler med folk på min egen alder om, hvad det er, der har rundet dem, så er det krisen. Sådan har jeg det også. Det blev min ideologiske vækkelse, siger Peter Hummelgaard.

– Krisen har været med til at definere vores generation af socialdemokrater. For mig blev det tydeligt, at den geografiske ulighed bare blev større og større, understreger Lea Wermelin, der vil kæmpe for et land, der hænger bedre sammen.

– Mange steder i landet føler man ikke, at man er en del af det opsving, som folk herinde på Christiansborg går rundt og taler om. Vi skal have et levende samfund alle steder i landet, siger hun.

– Jeg vil gerne være med til, at S bliver en stærkere stemme for nogle af de grupper, der har mærket krisen allermest – de lavest lønnede og de kortest uddannede. Og så vil jeg kæmpe for, at Danmark går den stik modsatte vej i forhold til resten af Vesten, hvor uligheden stiger, supplerer Peter Hummelgaard.

Men hvordan vil I sikre jer, at I rent faktisk gør en forskel?

– Det er selvfølgelig lettere sagt end gjort. Men ligesom alle andre handler det om at knokle løs. Jeg har sammen med Annette Lind sat mig for, at vi skal blive bedre til at stå sammen på tværs af yderområder, siger Lea Wermelin.

– Hårdt arbejde, grundig forberedelse og en god portion ydmyghed over for dem, der har stemt på mig. Og så ikke glemme de store linjer, og hvorfor jeg er der, svarer Peter Hummelgaard.

KLAR TIL STORMVEJR

Men er de klar til en anden kamp, som de fleste politikere på et eller andet



LEA WERMELIN

- Født i 1985 i Rønne på Bornholm og bor i Sandvig.
- Sammen med Jonas har hun en datter på fire år.
- Uddannet i statskundskab ved Københavns Universitet.
- Opstillet i Bornholms Storkreds og fik 3.951 stemmer svarende til 15,2 pct. af alle bornholmske stemmer. Det var i øvrigt den største andel personlige stemmer i en valgkreds blandt alle landets politikere.
- Politisk idol: Olof Palme.
- Udvalg og ordførerskaber: Havneordfører, medlem af Transportudvalget, Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget, Sundheds- og Ældreudvalget, Uddannelses- og Forskningsudvalget samt Udvalget for Landdistrikter og Øer.



PETER HUMMELGAARD

- Født i 1983 i Tårnby tæt ved Kastrup.
- Bor i København.
- Uddannet jurist ved Københavns Universitet.
- Opstillet i Københavns Storkreds og fik 5.055 stemmer ved valget, og dermed blev han nummer to efter Helle Thorning-Schmidt i sin kreds.
- Politisk idol: Poul Nyrup Rasmussen.
- Udvalg: Beskæftigelsesudvalget, Europaudvalget, Grønlandsudvalget, Indfødsretsudvalget, Skatteudvalget.

tidspunkt bliver en del af? Kampen med medierne og det at blive en del af et politisk stormvejr?

– Jeg tror, det er uundgåeligt. Med den måde, medierne arbejder på, og med det tempo, det foregår i, så kommer man på et eller andet tidspunkt til at sige noget, man ikke skulle have sagt, eller nogen sætter spørgsmålstejn ved, hvor man har købt sin cykel, siger Peter og tager en slurk af sin kaffe.

Lea Wermelin supplerer:

– Jeg tror også, det er bedre at sige lidt for meget end lidt for lidt. Ikke forstået på den måde, at man bare skal byde op til stormvejr. Men hvis man vil være en stærk ambassadør for de værdier, man er blevet valgt ind for, så er det jo nødvendigt at tage de diskussioner, der kommer. 🍷



Landmænd og virksomheder i fødevareklyngen skaber produktionsarbejdspladser overalt i Danmark

Hvor der er job, er der tryghed, økonomi og en vej til velfærd.

KONGRES
2015



Dan Jørgensen skal stå i spidsen for arbejdet med det nye principprogram.

VEJEN MOD EN BEDRE VERDEN

Socialdemokraterne skal have et nyt principprogram. Arbejdet blev skudt i gang på kongressen i Aalborg.

AF MORTEN BRUUN · FOTO: THOMAS ANDERSEN

– Vi må aldrig være tilfredse. Tværtimod. Vi skal hele tiden være optaget af at skabe en bedre verden.

Sådan lød ordene fra Dan Jørgensen, da han i forbindelse med årets kongres i Aalborg formulerede retningen for arbejdet med Socialdemokraternes nye principprogram.

– Grundlæggende er der tale om de samme principper, som dengang Pio, Brix, Geleff og de andre vedtog Gimleprogrammet i 1876. I dag – 140 år senere – er vores afsæt de samme værdier og idealer, understregede Dan Jørgensen.

Han er formand for det udvalg, der skal stå for det nye principprogram. Og da han tog første spadestik til arbejdet, beskrev han disse grundlæggende værdier som partiets rygmarv.

– Det er dem, der holder os ranke, når det blæser, lød det fra Dan Jørgensen.

BRED DIALOG ER VIGTIGT

Det nye principprogram skal være klar til vedtagelse på kongressen i 2017, hvor det skal afløse Hånden på Hjertet fra 2004.

– Indholdet skal ikke bare dikteres af toppen. Det er afgørende, at vi får en bred

dialog med debatter og diskussioner i hele landet, siger Dan Jørgensen og noterer, at den lange proces faktisk er mindst lige så vigtig som det endelige resultat:

– Til daglig glemmer vi ofte at hæve os op. Hverdagen drukner ofte i snak om strategier, proces og almindelige trakasserier. Det er kun sjældent, vi tager os tid til den store værdimæssige debat. Det får vi mulighed for nu, og jeg glæder mig virkelig til at tale om, hvad vores værdier betyder i dag.

OPMUNTRENDE START

Ifølge køreplanen for arbejdet med det nye program skal hele efteråret og vinteren bruges på den debat. Næste forår samles alle de mange tanker og input i et førsteudkast, som hovedbestyrelsen behandler, før det behandles på næste års kongres. Derefter venter endnu en runde, hvor partiets ledelse og hovedbestyrelse deltager i nye møder i alle hjørner af organisationen og landet. Og i foråret 2017 bliver det første udkast justeret, så det endelige program er klar til at blive vedtaget på kongressen.

Allerede nu har Dan Jørgensen en fornemmelse af, at det bliver et godt forløb. Umiddelbart efter hans tale i Aalborg havde



De delegerede i Aalborg – og alle øvrige medlemmer – er velkomne til at bidrage til det nye principprogram.

de delegerede mulighed for at deltage i en række workshops om principprogrammet, og Dan Jørgensen glædede sig over engagementet:

– Det var meget opmuntrende, konstaterede han.

Ud over Dan Jørgensen kommer udvalget til at bestå af otte medlemmer. Alle led i partiet – fra DSU til parlamentsgruppen i EU – bliver repræsenteret. ▶

PÅ HJEMMEBANE – I HELE DANMARK

Socialdemokratisk politik foregår ikke kun på Christiansborg. Det foregår over hele landet, sagde Mette Frederiksen på kongressen. Det budskab blev godt modtaget i Aalborg, Aarhus, Glamsbjerg, Sorø og Hillerød.



KONGRES
2015

Vi skal ikke være noget andet end det, vi er. Vi skal være socialdemokrater. Sådan lød et af budskaberne i Mette Frederiksens første formandsberetning, som var præget af værdier og i øvrigt blev enstemmigt godkendt.

Når Socialdemokraternes nye formand er født og opvokset i Aalborg, ligger det lige for at byde hende velkommen hjem, når hun holder sin første kongrestale som partileder i netop Aalborg.

Det var da også, hvad den lokale borgmester, Thomas Kastrup-Larsen, gjorde, da han åbnede 2015-kongressen og med glimt i øjet gav sin partiformand og gamle DSU-fælle Mette Frederiksen en særlig varm velkomst.

Og selv om hun i sin tale også trak spor tilbage til sin opvækst og hyldede sin folkeskolelærer Frede og de to bibliotekarer Hanne og Åse som nogle af hverdagens helte, fortabte Mette Frederiksen sig ikke i den lokale vinkel.



Jørgen Tjørnehøj, Aarhus.

” I er mit bagland. Men jeg er også jeres

For selv om hun er fra Aalborg, er det hele Danmark, der er hendes hjemmebane. Den detalje blev understreget, da hun inviterede de 562 kongresdelegerede til at kigge indad på partiets organisation.

– Socialdemokratisk politik foregår ikke kun på Christiansborg. Det foregår over hele landet. Heldigvis. Vi skal blive bedre til at tænke den virkelighed sammen, sagde Mette Frederiksen og udtrykte ønske om, at »vi kommer hinanden nærmere«:



Louise Colding Sørensen, Hillerød

Mette, siger Malene Busk, konstitueret formand i netop Aalborg.

Hun er sygeplejefaglig konsulent på det lokale universitetshospital og er stærkt bekymret for sundhedsvæsenet – og hun har selv oplevet, at hun har haft lidt svært ved at råbe Christiansborg op i spørgsmålet om, hvorvidt stigende medicinpriser presser budgetterne så meget, at det koster stillinger og dermed svækker omsorg og pleje.

– Det bliver nemmere at holde på medlemmerne, og det giver et bedre parti, når vi får lov til at blande os, siger Malene Busk.

Jørgen Tjørnehøj, kredsformand i Aarhus Syd, var også glad for Mette Frederiksens fremstrakte hånd.

” Det giver et bedre parti, når vi får lov til at blande os

– Vi har allerede nem adgang til Christiansborg. Men det er et godt budskab at understrege, for der er jo mange, der er med for at tale politik og ikke er voldsomt optaget af det organisatoriske arbejde, siger Jørgen Tjørnehøj – efter at han fra talerstolen var gået til angreb på både Roundup og genmanipulerede majs.

JO MERE – JO BEDRE

Berit Schaldemose fra Glamsbjerg – socialrådgiver, næstformand i Assens-kredsen og storesøster til EU-parlamentarikeren Christel – var glad for den »kampgejst«, som hun oplevede i Mette Frederiksens tale.

– Det er godt med opfordringen til endnu tættere dialog. Jeg tror, rigtig mange er trætte af alt det der udkantsdanmarkshal-løj. Det er ikke by mod land, men by og land. Det er vigtigt, at afstanden ikke er for lang, når vi skal fortælle, hvad vi oplever, siger Berit Schaldemose og fremhæver Assens-kredsen som et godt eksempel på den tætte dialog.

– Julie (Skovsby, red.) deltager tit i møder

hos os. For eksempel er hun med i alle gruppe-møderne.

Sorøs S-formand, Michael Jensen, er med i partiets social- og sundhedsudvalg, der er med til at rådgive ordførerne på Christiansborg. Han kalder den tætte kontakt »spændende« og er glad for, at der skal være endnu mere partiparty i provinsen.

– Når jeg kommer hjem fra kongressen, fortæller jeg selvfølgelig bestyrelsen, hvad der er sket. Samtidig gør vi i forvejen meget for at inddrage medlemmerne og gøre det politiske arbejde konkret. Jo mere af den slags, jo bedre, siger Michael Jensen.



Michael Jensen, Sorø

Louise Colding Sørensen er medlem af byrådet i Hillerød, hvor hun har posten som socialdemokratisk gruppeformand. I Aalborg advarede hun mod frygt og hyldede mangfoldighed, og det gjorde hun efter en beretning, hvor hun oplevede, at »formanden talte sig ind i mit socialdemokratiske hjerte«. Og det hjerte vil hun gerne give endnu mere af:

– I Hillerød er vi i forvejen begunstiget af god kontakt, fordi vi har sådan en god kandidat (Christine Antorini, red.). Men det er kun godt, at Mette nu siger direkte, at vi skal endnu tættere på hinanden, siger Louise Colding Sørensen og tilføjer:

– Det oplever jeg som nyt. Og det lover godt ... 🌸



Berit Schaldemose, Glamsbjerg



Malene Busk, Aalborg

– Vi kan mere, når vi står sammen. I er mit bagland. Men jeg er også jeres.

VI VIL TALE POLITIK

Det budskab blev godt modtaget – i hvert fald fra det lille landsdækkende panel med repræsentanter fra Aalborg, Aarhus, Glamsbjerg, Sorø og Hillerød, som Socialdemokraten etablerede.

– På den ene side blev jeg vildt glad, da hun sagde, at vores politik ikke kun foregår på Christiansborg. Men på den anden side havde jeg faktisk også forventet det af

KONGRES
2015



Alexander Grandt Petersen på vej til at introducere DSU's ungeløft.

UNGELØFTET

Uddannelse i hele Danmark. Stop det galopperende boligmarked. Unge er ikke andenrangs arbejdskraft. En udstrakt hånd, hvis du bliver ramt på sjælen.

Under de fire overskrifter benyttede DSU kongressen til at lancere et ungeløft, som skal forbedre de unges levevilkår. Målet er, at Socialdemokraterne arbejder for at gøre de fire punkter til en del af en decideret ungdomspakke. Og Ifølge DSU-formand Alexander Grandt Petersen må partiet faktisk gerne formulere en særlig ungepolitik:

– Unge er ikke bare et spørgsmål om uddannelse. Det drejer sig blandt andet også om boliger og sygdom, og vi ønsker, at de unge bliver tænkt ind i alle relevante lovgivninger, siger Alexander Grandt Petersen og peger på, at den velkendte generationskontrakt er ved at smuldre:

– Vi er vant til, at vi leverer et bedre samfund videre til næste generation. Vi skal tage os sammen for at blive ved med det og undgå et generationstyveri.

I KAN REGNE MED S

Konkret ønsker DSU, at uddannelserne decentraliseres. Uanset hvor i landet man

bor, skal man have adgang til ungdomsudannelser og videregående uddannelser. Eksempelvis skal det – som DSU-formanden formulerer det – »stadig være muligt at uddanne sig til sygeplejerske i Hjørring«.

Så skal der også sættes en prop i et boligmarked, hvor friværdi er gud, og hvor det nærmest er umuligt for unge at etablere sig. Derfor foreslår DSU både en ny boligskat og 10.000 ungdomsboliger til 3.000 kroner i månedlig leje.

Arbejdsmarkedet skal også tage godt imod de unge. Her vil DSU blandt andet forbyde de såkaldte multimerskontrakter og misbrug af vikarstillinger.

Endelig slår DSU fast, at »en ny socialdemokratisk regering kun er en succes, hvis færre unge rammes af stress og depressioner«. Målet skal være, at intet ungt menneske skal starte sit liv med psykiske lidelser.

Alexander Grandt Petersen:

– Ungeløftet signalerer ikke alene, at der er tale om et løfte af ungdommen. Det er også et løfte om, at vores parti altid er optaget af de muligheder, vi giver de unge. 🍷

Læs mere på www.dsu.net

KONGRESSEN SAMLEDE IND

S-kongressen fandt sted i den weekend, hvor DR og TV 2 samlede penge ind til flygtninge og hjælpearbejdet i nærområderne. Derfor var Røde Kors til stede på S-kongressen i Aalborg, hvor det i løbet af nogle timer lykkedes at samle 25.914 kroner ind blandt de delegerede. Hele landsindsamlingen resulterede i mere end 85 millioner kroner.

COOP FIK AUKEN-PRIS

Coop er om nogen gået forrest, når det handler om at gøre økologi mere tilgængelig for de danske forbrugere, når de køber ind. Den indsats og den indstilling blev markeret på kongressen i Aalborg, hvor Coop modtog årets Svend Aukenspris. Administrerende direktør Peter Høgsted opfordrede til endnu flere politiske, økologiske initiativer – og så tilbød han med glimt i øjet tidligere fødevarerminister Dan Jørgensen job som brugsuddeler.



Ud over mødet med Jacob Bundsgaard var der oplæg fra blandt andre LO's Lizette Risgaard, Gunvor Wibroe, forkvinde for S-udvalget for køn og ligestilling, DSU's næstformand, Maj Jensen, og tidligere kulturminister Jytte Hilden.

JACOB – OG DE 100 KVINDER

Socialdemokraternes 40. kvindekongres blev holdt i Aarhus, hvor borgmester Jacob Bundsgaard fortalte om sin indsats for ligestilling og mangfoldighed.

AF IBEN SØNDERUP, BYRÅDSMEDLEM I RANDERS (S) OG LEDER AF KVINDEDAGEN I LANGÅ

Aarhus-borgmesteren Jacob Bundsgaard har kvindetække. Så meget, at han 22. august fik besøg af 100 kvinder på én gang. Det skete i forbindelse med den socialdemokratiske kvindekongres, som i år havde 40-års jubilæum og samtidig fejrede demokratiets 100-års jubilæum i Danmark.

Just ankommet efter en frisk løbetur bød den socialdemokratiske borgmester indenfor i byrådsalen på Aarhus Rådhus, hvor han velopløst fortalte om Aarhus Kommunes bestræbelser på at fremme ligestilling og mangfoldighed.

I Aarhus er mangfoldighed så vigtigt, at borgmesteren har nedsat en taskforce, der arbejder målrettet med det. Bundsgaard ser ligestilling i et bredt perspektiv, som også inkluderer handicappede og folk med anden etnisk baggrund. I Aarhus-borgmesterens optik fungerer arbejdet nemlig bedst, når der er mangfoldighed i ledelsesgruppen.

Det var forfriskende at møde en mandlig socialdemokratisk borgmester, for hvem ligestilling og mangfoldighed er så grundlæggende en værdi. For som Marianne Bruun, tidligere forkvinde for S-udvalget for køn og ligestilling, sagde i sit oplæg på weekendens konference:

NOGET AT ARBEJDE MED

– Socialdemokraterne er en ekstremt kønsskæv organisation. På alle niveauer i organisationen, fra medlemsfordeling til øverste ledelse og i de folkevalgte organer, er fordelingen cirka en tredjedel kvinder over for to tredjedele mænd.

Der er altså noget at arbejde med, og der er ingen tvivl om, at det vil gavne hele partiorganisationen og vores mulighed for at vinde valg i fremtiden, hvis vi sørger for mere mangfoldighed, når vi opstiller kandidater til indflydelsesrige poster.

Fra konferencen udsendte vi en udtalelse, hvor vi bl.a. sagde: »Danmark er et land, hvor vi ikke har ligestilling som en grundværdi i samfundet. Selv ikke efter at kvinderne har haft stemmeret i 100 år. Derfor skal vi hver dag kæmpe for at sikre, at kvinder behandles med samme respekt som mænd. Vi har alle et ansvar for at få et samfund, hvor alle respekteres på lige fod, uanset hvem man er, hvilket køn man har, hvilken religion man har, og hvilken seksuel orientering man har«.

Konferencen »Kvinde – kend din indflydelse« blev arrangeret af Signe Grønnegård Christiansen og Anja Christensen, begge Aarhus, Inge Marie Jensen, Uldum, Britta Petersen, Herning/Aarhus, samt Joan Hjersing Knudsen og Anni Faarup Christensen fra Randers. 🌸

Læs mere her:

<http://s-dialog.dk/ibensoenderup>

NYE MEDLEMMER ER – ALTID

Det er ikke raketvidenskab at få fat i nye medlemmer – men samfundet er blevet så komplekst, at vi er nødt til at blive mere opsøgende. Sådan lyder et af budskaberne i denne guide, hvor to hverveeksperter kommer med gode råd.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN

38.595 ... så mange medlemmer har Socialdemokraterne i skrivende stund. Det er færre end for ti år siden – men netop nu er der fremgang. Alene siden valget har 1.000 meldt sig ind.

Det går altså op og ned med antallet af medlemmer. Men er der nogle måder, der er mere effektive end andre, når det handler om at hverve nye medlemmer?

Det mener Jakob Kaastrup Sørensen og Matias Bredde, som begge har fingrene

nede i medlemsmaskineriet: Jakob Kaastrup Sørensen er forbundssekretær i DSU og underviser DSU'erne i medlemshvervning, Matias Bredde er formand for Socialdemokraterne på Østerbro i København og har gode erfaringer med at trække nye kræfter til kredsen.

– Det eneste, der er helt sikkert, er, at det ikke virker at forholde sig passivt. Mennesker er forskellige, og vi er alle sammen medlem af Socialdemokraterne af forskellige grunde. Det interessante er at finde frem til, hvad der lige præcis driver folk. Hvad

brænder de for, og hvad er de gode til? siger Jakob Kaastrup Sørensen.

Han mener ikke, at det er raketvidenskab. Det vigtigste er egentlig bare mødet med mennesker – og at lytte:

– Det helt afgørende er, at man kommer ud og taler med så mange som muligt og over sig i at være nysgerrig og interesseret i mennesker. Det bedste udgangspunkt for at melde andre ind og få dem engageret er ægte nærvær og interesse. Det kræver også, at man ser andre mennesker som ressourcer, der potentielt kan bidrage til at gøre



Under valgkampen havde Østerbrokredsen inviteret til medlemsmøde med overborgmester Frank Jensen. Men selv om kredsen vokser, er der plads til flere. Kredsformand Matias Bredde – yderst til venstre med seler – står klar til at tage imod.

– VELKOMNE

vores parti stærkere, siger Jakob Kaastrup Sørensen og nævner, at han aldrig går ud af en god snak uden at tilbyde et medlemskab.

– Så siger jeg, at jeg kan høre, at vedkommende har meget på hjerte, og at det vil være et privilegium, hvis partiet må trække på den pågældendes ressourcer.

FORTÆL OM RESULTATER

Matias Bredde ved, hvad der virker i hans kreds. Siden 2014 har de oplevet en medlemsfremgang på 12

procent, og kredsen har nu 637 medlemmer. Men hvad er det, de gør på Østerbro?

– En stor del af vores medlemsfremgang er kommet, fordi vores medlemmer rekrutterer nye medlemmer ved at fortælle om vores aktiviteter og det arbejde, kredsen laver. Vi forsøger hele tiden at sikre, at vores resultater kommer frem i lyset, og bruger de forandringer og forbedringer, vi skaber, til at invitere flere med i fællesskabet, forklarer Matias Bredde og tilføjer:

– Og vejen dertil er jo at diskutere politik. Men vi diskuterer ikke bare for diskussionens skyld – vi diskuterer, fordi vi vil forandre noget.

I tråd med at tale med potentielle medlemmer og finde ud af, hvad der driver dem, så gælder det også om at tænke strategisk, i forhold til hvilken målgruppe man vil have fat i.

– Man er nødt til at tage udgangspunkt i den enkelte, og hvor man møder folk henne. Står man kun på torvet lørdag formiddag og på det lokale loppemarked, så møder man også kun én slags mennesker, siger Jakob Kaastrup Sørensen og fortsætter:

– Der er forskel, når det kommer til, hvad

unge og ældre forventer at få igen, når de har meldt sig ind. Unge forventer i højere grad at få adgang til information og viden – hurtigt og måske uden overhovedet at skulle møde op – for det er de vant til fra alle andre dele af deres liv. Hos ældre er de vant til, at et medlemskab for eksempel indebærer, at man møder op til et møde som minimum en enkelt gang. Her forventer de til gengæld at blive taget godt imod, at blive lyttet til, og at tingene er forberedt ordentligt.

” *Det bedste udgangspunkt for at melde andre ind og få dem engageret er ægte nærvær og interesse*

VI SKAL PRØVE NYT

På Østerbro anerkender Matias Bredde, at det ikke har været en »ulempe« at have Helle Thorning-Schmidt som kredsens kandidat. Men det har ikke været afgørende

for de seneste 18 måneders mærkbare fremgang i medlemstallet. Den udvikling skyldes primært, at kredsen siden 2014 har haft en klar strategi for medlemsorganisering, som nu er et fast punkt på kredsens 5-punktsplan:

– Og vi tager den seriøst. Virkelig. Det er vigtigt at sige, at moderne mennesker forventer reelt at blive hørt og taget alvorligt, når de melder sig ind. Hvis det ikke sker, melder de sig ud. Vi diskuterer det løbende i bestyrelsen og sætter nye initiativer i gang, når de gamle ikke virker mere. Så gælder det om at prøve noget nyt, siger Matias Bredde.

Jakob Kaastrup Sørensen supplerer:

– Vores samfund er mere og mere komplekst, og de faste strukturer ændrer sig. Sagt på en anden måde kan vi for eksempel ikke forvente, at folk melder sig ind i Socialdemokraterne, bare fordi de har været på tillidsmandskursus i 3F. Vi kan heller ikke forvente, at unge med erhvervsfaglig baggrund nødvendigvis har mere forståelse for behovet for et stærkt arbejderparti end så mange andre. Så der er ingen tvivl om, at vi er nødt til at være mere opsøgende, og vi er nødt til at blive bedre til at tage udgangspunkt i det enkelte menneske, når vi hverver. ☺

VIL DU VIDE MERE

Er du kredsformand eller medlem af en kredsbestyrelse, kan du få mere at vide om medlemshvervning på organisationskonferencen, som holdes på Comwell i Kolding 13. og 14. november. Invitation følger senere fra partikontoret.



6

TIPS FRA MATIAS

- 1 Involver medlemmer i udviklingen af mål og strategi, og uddeleger derefter opgaver
- 2 Vær åben, og lad medlemmerne invitere deres venner med til debatmøderne
- 3 Spørg jeres medlemmer, hvad de mener, der kan gøre deres lokalområde til et bedre sted at bo, og sæt gang i forandringerne
- 4 Reklamer med de resultater, I har fået gennemført
- 5 Få jeres medlemmer til at være ambassadører for jeres forening
- 6 Hvis du er i tvivl, tal med medlemmerne. Der er altid en, der har en god ide.



6

TRICKS FRA JAKOB

- 1 Få styr på, hvorfor du selv er medlem – og opbyg gerne en stærk personlig fortælling om dine egne værdier
- 2 Snak med så mange mennesker som muligt så mange forskellige steder og i så mange sammenhænge som muligt
- 3 Øv dig i at lytte
- 4 Øv dig i at stille spørgsmål a la »Når du nævner den her bekymring, hvorfor er det så vigtigt for dig?«
- 5 Gå aldrig ud af en god snak uden at tilbyde et medlemskab
- 6 Hvis du lige har spist en god ostemad, så husk tyggegummi.

VI VIL TAGE FREMTIDEN TILBAGE

Klart budskab i DSU's årlige skolestartskampagne: Nej til den ungdomsfjendske regering.

AF MAJ JENSEN CHRISTENSEN, NÆSTFORMAND, DSU

19. juni – dagen efter valget – vågnede Danmark op til en ubehagelig realitet. Det politiske landskab havde ændret sig. De sociale medier svømmede over i tilkendegivelser om, hvor lidt man havde lyst til at blive i Danmark.

Sådan var det ikke i DSU. Her vakte valgresultatet en endnu større lyst til at blive og fortsætte arbejdet. Apatien blandt ungdommen skulle blive løgn. Vi vil ikke flygte fra Danmark. Vi vil tage fremtiden tilbage. Det budskab er over 100 ungdomsuddannelser blevet mødt med i august og september, da vi i DSU gennemførte vores skolestartskampagne.

Og der er nok at være på vagt over for. Børn for en dommer, nye fattigdomsydelser, uambitiøs klimapolitik. Listen er lang over borgerlige tiltag, der river det ned,

socialdemokrater har bygget op gennem årtier. En kort valgperiode gjorde det muligt at lappe lidt på ti års borgerligt styre i Danmark. Fjorten dage var mere end nok til at slå tonen an for endnu et superborgerligt politisk styre i Danmark.

Det siger de unge socialdemokrater pænt nej tak til.

VI GÅR FRIHEDENS VEJ

Regeringen har tydeligt vist, at den er ungdomsfjendsk. Det er tydeligt, at der er to veje i dansk politik: en uambitiøs vej, hvor man skærer på uddannelse, sundhed og klima for senere at kunne give skattelettelser. Det er den borgerlige vej. Det er også ned ad den vej, at børn fratages friheden til deres fremtid med genindførelse af fattigdomsydelser og høje karaktermure.

Den anden vej er frihedens vej. Det er fremtidens vej. Det er en socialdemokratisk vej, hvor vi investerer i sundhed og

uddannelse, har høje klimaambitioner, øger ligheden og skaber job og muligheder.

I DSU ved vi godt, hvilken vej vi vil vælge. Og mange danske unge vil gerne med den vej. På et døgn efter valget fik DSU knap 100 nye medlemmer. Nu er over 100 ungdomsuddannelser blevet besøgt på bare en måned, og endnu flere unge har meldt sig ind i kampen for at tage fremtiden tilbage. 🌹

BLIV DSU'ER

Vil du støtte DSU'ernes lokale arbejde? Bliv støttemedlem! Dit kontingent går ubeskåret til den lokale DSU-afdeling, og du modtager samtidig DSU's medlemsblad DSU'eren.

Du kan blive (støtte)medlem på: <http://www.dsu.net/medlemskab/meld-dig-ind>



ET »JA« ER ÅRETS JULEGAVE

Folkeafstemning: Vi skal styrke politiet og stemme »ja« 3. december.
Konsekvenserne af et »nej« er alt for omfattende.

AF JEPPE KOFOD, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S, GRUPPEFORMAND)

Folkeafstemningen om tilvalgsordningen til EU's retspolitik sætter nejsigerne i en slem kattepine.

De indrømmer nemlig, at det er i dansk interesse at være fuldt og helt med i det europæiske politisamarbejde, Europol, men alligevel forsøger de at overbevise os om at gå imod 3. december – og dermed sende dansk politi uden for døren.

De vil altså være med, men vil ikke stemme for den eneste løsning, der kan sikre fortsat dansk medlemskab af Europol, nemlig et »ja«.

I stedet anbefaler de et »nej«. For så kommer der måske en ny folkeafstemning lidt senere, udelukkende om Europol.

KOSTER AT STÅ UDENFOR

Men et nej sender Danmark ud af meget mere end bare Europol.

Med et nej kan Danmark f.eks. ikke deltage i samarbejdet om afgørelser i familietvister. Det ville ellers sikre, at bortførte danske børn altid får deres sager afgjort af danske dommere.

Konkursforordningen bliver også uden dansk deltagelse med et nej. Det betyder, at en konkurs afsagt i Danmark ikke anerkendes i andre EU-lande. Det forhindrer os faktisk i at inddrive grænseoverskridende gæld. Det koster altså kroner og øre at stå udenfor.

Vi går også glip af adgang til den bedste hjælp og rådgivning på det rets- og politimæssige område. EU har nemlig et særligt netværk af erfarne anklagere og dommere, kaldet Eurojust, hvis bistand medlems-



” Med et ja kan vi selv vælge nye ordninger til, hver gang det er til Danmarks fordel

landene kan trække på. Det gør vi også i Danmark.

For eksempel hjalp Eurojust det danske politi med at efterforske bombesprængningen på Jørgensens Hotel i København og med efterforskningen af en serie særligt grove hjemmerøverier i Nordsjælland.

Faktisk har Eurojust hjulpet Danmark hele 42 gange med opklaring af grov kriminalitet siden 2009. Men muligheden for at samarbejde med Eurojust vinker vi også farvel til med et nej den 3. december.

DE BEDSTE VÆRKTØJER

For mig at se er der slet ingen tvivl om, at et nej kommer til at give mindre tryghed for danskerne.

Netop fordi det sender dansk politi uden for døren mht. det vigtige politimæssige samarbejde, som nu styrkes, når Europol

går fra at være et mellemstatsligt til et overstatsligt samarbejde.

Med et ja sikrer vi ikke alene dansk politis stol ved beslutningsbordet i Europol. Vi styrker også det efterforskningsmæssige samarbejde og giver dansk politi de absolut bedste værktøjer.

Med et ja bliver det dansk politi og danske myndigheder, der er med til at definere mål, strategier og indsatsområder for hele det europæiske politisamarbejde.

Med et ja kan vi selv vælge nye ordninger til, hver gang det er til Danmarks fordel, og vi kan betakke os, når vi foretrækker vores egne ordninger.

Vi kan eksempelvis stadig stå uden for det europæiske samarbejde på udlændinge- og asylområdet.

Derfor: Styrk politiet! Et »ja« 3. december er den bedste julegave, vi kan give dem. 🇪🇺 ▶

Arbejdsrettens dom blev modtaget med jubel. Afgørelsen har skabt håb i den internationale fagbevægelse i kampen mod usympatiske forretningsmodeller og problematiske arbejdsforhold. Foto: Thomas Sjørup

KAMPEN FORTSÆTTER

Ryanair dumpede i Danmark. Men indsatsen for ordentlige arbejdsforhold er slet ikke slut.

AF OLE CHRISTENSEN, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S)

Da Arbejdsretten i sommer gav fagbevægelsen medhold i sagen mod Ryanair, fulgte fagforbund i hele verden sagen tæt. Det er nemlig ikke kun i Danmark, at Ryanairs ansættelsesforhold har fået fagbevægelsen op på stikkerne, og jeg tror, at Arbejdsrettens dom er med til at indgyde håb hos fagforbund verden over.

I slipstrømmen på afgørelsen fulgte en bølge af sympatierklæringer til den danske fagbevægelse. Alene i Europa kom der skulderklap fra intet mindre end 230 fagforbund inden for transportområdet. Der kom derudover også hilser fra fagforbund i Swaziland, Nigeria og Mongoliet, hvor Ryanairs forretningsmodel også har vakt harme. Kort sagt har hele verden stået bag den danske fagbevægelse.

Det er mit håb, at sagen øger kampgejsten rundt om i verden, sådan at fagfor-

bund tør tage kampen op mod Ryanair. Kampen er nemlig ikke tabt på forhånd.

USYMPATISK FORRETNING

Det er der også flere eksempler på fra andre europæiske lande. Eksempelvis har Ryanair også tabt sager i Frankrig og Italien. De franske og italienske myndigheder har krævet, at Ryanair skal efterbetale millioner til sociale bidrag, pension og skatter i sager, hvor Ryanair har forsøgt at sno sig uden om, hvad der er lov og ret i Italien og Frankrig. Endelig viser sagen også, at der ikke er noget EU-retligt til hinder for at bekæmpe arbejdsvilkårene hos et selskab a la Ryanair.

Desværre må vi nok også sande, at der skal mere end en afgørelse fra Arbejdsretten til, før vi får sat skik på det irske luftfartsselskab. Det driver stadig sin usympatiske forretning i Danmark – bare



” Hvis en lov ændrer indhold, er det at betragte som en ny lov

uden at have hjemmebase her. Ryanair åbner sågar en række nye ruter til og fra København.

EU-PAKKE PÅ VEJ

Når Ryanair kan fortsætte sin forretning i Danmark på stort set samme principper blot ved at rykke sin hjemmebase til andre lande, viser det også, at der er et stort behov for europæiske løsninger, der kan lukke de smuthuller, som Ryanair udnytter på bekostning af de ansatte.

Der er brug for en opstramning af



hjemmebasebegrebet, sådan at det bliver sværere at shoppe rundt efter de mest fordelagtige hjemmebaser. Derudover skal EU sætte ind over for de udspekulerede ansættelsesforhold som multimerkontrakter og falske selvstændige, som Ryanair gør flittigt brug af.

EU kommer snart med en transportpakke, hvor jeg håber, at Kommissionen har skelet til Ryanair-sagen, og jeg er meget spændt på at se, hvad pakken indeholder. Jeg håber, at der kommer nogle konkrete forslag, der kan gøre det sværere for selskaber som Ryanair at se stort på de ansattes arbejdsforhold.

Uanset hvad der står i Kommissionens forslag, er en ting helt sikker: Kampen for den danske model fortsætter, sådan at vi forhåbentlig på sigt kan blive social dumping til lands, til vands og i luften kvit. 🌟

Læs også *Den Røde Stol* side 30.

SKAMMELIGT

AF CHRISTEL SCHALDEMOSE, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S)

Vi har kun haft ny regering siden slutningen af juni. Men allerede nu kan vi se, at listen over skader er lang.

Set fra Bruxelles er det både pinligt og besynderligt, at regeringen blandt andet er så ligeglad med klimaet, at den rask væk ønsker at reducere vores CO₂-ambitioner. Det kan godt være, at nogle få energitunge virksomheder er glade, men det er miljøet og klimaet ikke. Sænkede ambitioner skader miljøet og klimaet.

Mantraet fra den nye regering er: »Vi har ikke noget at skamme os over«. Hverken på klimaområdet – eller når det gælder uddannelse, udviklingsbistand eller andet, lyder det.

Igen: Det er godt nok uambitiøst, hvis det blot handler om, at vi ikke skal have noget at skamme os over.

Hvad med at prøve lidt mere end det? Ud over at det er godt for miljøet, har det også været rigtig godt for dansk industri, at vi har haft ambitioner på klimapolitikken og stillet skrappe krav til vores virksomheder.

Det har betydet, at danske virksomheder er verdensførende på blandt andet teknologi til at reducere CO₂ og på energi-effektivitet. En førerposition, der ikke kommer, bare fordi vi ikke har noget at skamme os over.

De fleste virksomheder er faktisk glade for, at vi stiller krav og tager førertrøjen på. Vi er ikke blevet verdens bedste land at leve i, bare fordi vi ikke har noget at skamme os over.

Og hvad med kampen imod skattely? Den har regeringen også aflyst. Åbne skattelister lukkes. Jeg undrer mig virkelig over dette. Selv erhvervslivet synes, at de var til at leve med.

Gennemsigthed er en forudsætning for, at vi kan komme skattesnyd og skattely til livs. Skat stækkes ikke bare i forhold til de lukkede skattelister. Skat stækkes yderligere, ved at indsatsen



” De fleste virksomheder er faktisk glade for, at vi stiller krav og tager førertrøjen på

imod social dumping besværliggøres. Nu skal Skat åbenbart forbydes at tjekke, om firmaer og folk er dem, de giver sig ud for at være.

Også her siger regeringen, at vi da ikke har noget problem, da vi er det land i verden, hvor flest betaler den skat, man skal. Igen er ambitionen kun at være som de andre, ikke bedre. Hvad om ambitionen var at komme social dumping og sort arbejde til livs?

Men nej, vi har åbenbart ikke noget at skamme os over, og så skal ambitionsniveauet ikke være højere end det.

Jeg synes, regeringen bør skamme sig. Det er slet ikke godt nok at ligge på gennemsnittet blandt EU's lande vedrørende blandt andet udviklingsbistand, skatteindsats og klima. Jeg tvivler på, om regeringen er klar over, hvor ringe det står til mange steder i EU. Verdens bedste land bør ikke være tilfreds med så lidt.

Vi bør faktisk skamme os over, at vi ikke er dem, der går forrest. 🌟



VERDENSMANDEN

I det næste år er det Mogens Lykketoft, der styrer møderne i FN. Og farvehandlerens søn fra Vanløse er klar til at løse de knuder, der kan opstå, når alverdens lande mødes: – Som dansk politiker ligger forhandlingstraditionen i mit dna, siger den tidligere S-formand og udenrigsminister.

AF MORTEN BRUUN

Han har altid været vant til at sidde for bordenden. Han har altid været vant til at bedrive politik, tage beslutninger og finde løsninger.

På den led er der ikke så meget, der har forandret sig i Mogens Lykketofts liv. Men bordenden er – sagt med al respekt for den danske hverdag – blevet bredere.

Som formand for FN's generalforsam-

ling er det ikke længere forhandlinger om finanslove og efterløn, der holder gang i den tidligere S-formand, tidligere minister og tidligere formand for Folketinget.

Frem til september næste år skal han nemlig koncentrere sig om politik og beslutninger i en helt anden skala. Nu handler det nemlig om kampen mod den globale fattigdom, verdensfreden og indsatsen for bæredygtige udviklingsmål og internationale klimaaftaler.

Men hvad er det egentlig for en opgave, du er gået i gang med?

– Jamen det kan jeg såmænd også sidde og spekulere på. Men det er i hvert fald en opgave, som de senere år er blevet meget mere end en ceremoniel post. Det er i høj grad formanden, der skal løse de vanskelige forhandlingsknuder, der kommer undervejs i generalforsamlingens periode, siger Mogens Lykketoft og fortsætter:



15. september tiltrådte Mogens Lykketoft officielt som formand for FN. Her er han sammen med sine medarbejdere – 30 gode folk fra 20 nationer.



Foto: XXXXXXX

Lykketoft har anskaffet sig en formandscykel – i FN's farver. Cykelhjelm er på vej, siger han.

– Og sammen med generalsekretæren, som jeg har et meget, meget tæt samarbejde med, skal jeg iværksætte en række såkaldte højniveaumøder, der sætter generalforsamlingen sammen med meget fremtrædende personer på for eksempel opfølgningen på klima og på miljø.

Officielt indtog han først formandsposten midt i september, men han flyttede til New York umiddelbart efter folketingsvalget i juni for at forberede sig på arbejdet. I løbet af sommeren deltog han således i FN-topmødet i Addis Ababa i Etiopien, hvor ledere, politikere og ngo'er fra alverdens lande – som optakt til generalforsamlingen – diskuterede, hvordan vi skal finansiere den bæredygtige udvikling i fremtiden.

– Det hele handler om, hvordan vi bekæmper den ekstreme fattigdom i verden. Vi har halveret den de seneste 15 år, og med de nye ambitiøse målsætninger skal vi komme endnu længere de næste 15 år. Og det lykkes kun, hvis vi forstår og agerer efter, at man ikke kan udrydde den ekstreme fattigdom med den samme økonomiske model, som vi har brugt hidtil, siger Lykketoft.

Vi talte med ham, mens han stadig var i gang med forberedelserne – og altså før 150 ledere fra hele verden mødtes i New York for at vedtage de nye mål.

– Det er i sig selv et vældigt skridt fremad, at verdens lande ser sammenhængen mellem at redde kloden og udrydde fattigdommen – for nu at sige det meget enkelt. Det svære skridt bliver at tage fat på gennemførelsen – både i det internationale samarbejde og i de enkelte lande, siger Mogens Lykketoft, i forventning til at hans formandskab i høj grad kommer til at koncentrere sig om den opfølgende indsats:

- Vi skal opfordre landene til at udarbejde nationale handlingsplaner og gøre dem rapporteringspligtige. Og så skal vi frem for alt iscenesætte disse højniveau-møder, hvor vi så at sige holder presset på regeringerne på at leve op til det, de har lovet. Vi skal holde aftalerne levende ved at bringe regeringer, civilsamfund og ngo'er sammen – og vi skal have gang i det erhvervsliv, de pensionskasser og de finansielle institutioner, som kommer til at levere megastore investeringer til udviklingen, hvis det hele skal lykkes.

” Det hele handler om, hvordan vi bekæmper den ekstreme fattigdom i verden

Hvad kan du bidrage med – med din parlamentariske erfaring?

– Jeg kan først og fremmest bidrage med den pragmatiske forhandlingstradition, som vi har i Danmark. Der er mange af verdens lande, der slet ikke kender den form for demokratisk proces. Enten fordi de ikke har noget demokrati i vores forstand, eller fordi de har været vant til, at det altid var én part, der vandt valgene og førte sin egen politik. Når man har været

dansk politiker, ligger det nærmest i dna'et, at man ikke bare kan få sine egne synspunkter igennem. Man er nødt til at forhandle med andre mennesker.

Valget af Mogens Lykketoft som FN-formand faldt på plads efter en effektiv kampagne fra Udenrigsministeriets side. Man pegede blandt andet på, at han blandt sine kvalifikationer havde været både udenrigsminister og formand for Folketinget. På den måde lykkedes det at få alle de 28 lande i FN's vestlige gruppe til at enes om den danske kandidat, da det var deres tur til at stille med en ny formand.

– Men valget handlede ikke kun om min person. Det har meget at gøre med, at Danmark og de nordiske lande har haft en meget høj profil i FN-sammenhæng i alle årene. Vi har bidraget både politisk og økonomisk til FN og FN's underorganisationer, og vi har en meget stor anseelse herovre. Men det er klart, at et dansk formandskab ikke bliver nemmere, hvis den nye danske regering begynder at skære massivt ned – også på indsatsen i FN.

Og det var så et direkte budskab til os herhjemme?

– I høj grad. Jeg tror, man virkelig skal være opmærksom på, hvor meget det har betydet, at de nordiske lande har været i front og støttet FN's autoritet. Og det er selvfølgelig også en autoritet, der skal understøttes af, at der overhovedet er nogen penge i systemet.

Hvordan bliver din hverdag – hvis man overhovedet kan tillade sig at bruge det udtryk ...?

– Jeg tror, vi får travlt. Meget travlt. Men det er han – også – vant til... 🍷



Socialdemokraten inviterer en aktuel person til at tage plads i **DEN RØDE STOL** til en snak om politik, demokrati og holdninger.



THILDE WAAST I DEN RØDE STOL:

»DEN DAG HOLDT JEG VEJRET«

– Ryanair var midlet til at nå et mål, siger Thilde Waast om Arbejdsrettens vigtige dom i sagen mod det irske luftfartsselskab. Her beretter formanden for Flyvebranchens Personale Union om tre års intens arbejdskamp.

AF PETER ANDERSEN
FOTO: THOMAS SJØRUP

Vi havde hørt om Ryanair fra udenlandske kolleger, så da selskabet i 2012 annoncerede, at det ville starte i Billund, reagerede vi med at rejse krav om overenskomst. Vi fik hurtigt en afvisning, og vi afsøgte i fagbevægelsen, om det var muligt at iværksætte konflikt, men det var det desværre ikke, blandt andet fordi organiseringen i Billund er rigtig dårlig.

Det gav os en mavepuster, og vi måtte lige tage et par skridt tilbage. For hvad gør vi så, hvis Ryanair kommer til København? Så vi gik i gang med at sætte os ind i, hvad det er for en arbejdsgiver. Jeg tror, Anders sagde: »Jeg vil være ekspert i det her«.

I perioden fra 2012 til slutningen af 2014 brugte vi megen tid på at skabe en alliance med de øvrige fagforbund i Danmark og på at rejse rundt til fagforeninger i Europa for at høre om deres erfaringer med Ryanair. Vi vidste ikke på det tidspunkt, om Ryanair kom til København, og i dag kan vi kun glæde os over, at selskabet var så lang tid om det, for da det kom, var vi meget mere skarpe på, hvad der skulle til.

På et tidspunkt fik LO en koordinerende rolle, og det styrkede os væsentligt. Vi formåede at forklare LO og de andre

fagforbund, at det ikke kun handlede om 20 stewardesser i København, men at det rent faktisk handler om vores arbejdsmarked, vores berettigelse.

SKULLE VINDE BEFOLKNINGEN

Den dag Ryanair holdt pressemøde, det var 29. oktober 2014, var vores telefoner rødglødende. Derfra var vi mere eller mindre i kontakt med journalister hele tiden. Vi havde arbejdet meget med kommunikationsstrategien. Et af de helt store mantraer var, at »vi siger kun det, vi ved«. Vi kunne have fortalt meget mere farverige historier om, hvad der foregår i Ryanair, men hvis vi ikke kunne dokumentere det, lod vi det ligge. Vi vidste, at vi skulle vinde sagen i befolkningen. Hvis vi både havde Ryanair og

befolkningen imod os, havde vi ikke en chance.

Det var vigtigt for os at lade dem være tossede i fred. Når de sagde, at den danske model er Helena Christensen, så lod vi det bare stå. Vi kunne godt begynde at ordkløve, men vi holdt fast i at fortælle vores side af historien.

Hovedforhandlingen i Arbejdsretten var meget langstrakt. Det var en lidt »alternativ« retshandling, og LO's advokat Peter Nisbeth sagde, at der var ting undervejs, der overraskede ham. Normalt er der lagt fem minutter ind til krydsforhør, og Ryanairs advokat brugte mere end en halv time på mig. Det var højst usædvanligt, fik jeg at vide.

De første dage efter retsmødet gik med at være lettet over, at nu var det overstået. Så var vi spændte på, hvor lang tid der ville gå, og der gik så to en halv uge. Det værste var, da vi fik at vide om fredagen, at dommen ville komme næste onsdag. Den ventetid var pinefuld, jeg kunne næsten ikke være i min egen krop.

DE TRE MUSKETERER

Den dag, vi skal have dommen, er jeg så nervøs; jeg føler nærmest, at jeg er uden for mig selv. Jeg sidder på forreste række med Peter Nisbeth på højre side

DOMMEN

»Thi kendes for ret: Ryanair Ltd. skal anerkende, at Serviceforbundet lovligt kan varsle og iværksætte hovedkonflikt til støtte for et krav om overenskomst dækkende besætningsmedlemmer (piloter og kabinepersonale) på Ryanairs baser i Danmark«.
(Arbejdsretten, 1. juli 2015)

og Anders på min venstre og tænker: »Så længe jeg bare har dem«. Vi er de tre musketerer, der taber eller vinder sammen.

Peter har fortalt mig et par gange, hvad jeg skal lytte efter. Hvis dommeren siger: »Thi kendes for ret, Ryanair tilpligtes at anerkende...«, så har vi vundet. Det er bare det, jeg lytter efter. Da dommeren kommer ind, og vi rejser os, trækker jeg ikke vejret. Han trak heldigvis ikke pinen ud, for så er jeg ret sikker på, at så var jeg besvimet.

Jeg står og holder vejret, og da han siger det, føler jeg ligesom, at jeg kan trække vejret for første gang i seks måneder. Jeg kan mærke min krop igen og er så lettet og glad. Og så er alt lidt tåget igen, så kommer euforien og glæden, letelsen i hele kroppen.

For mig er det vigtigt at gå ud hurtigt til dem, der står uden for Arbejdsretten og har støttet os hele vejen, stået der troligt i regnvej og kulde og lige til denne utroligt smukke solskinsdag. De skal som de første have fra min mund, hvad der er sket. Det løber jeg ud og siger. Det bliver nok lidt euforisk, jeg husker ikke meget af, hvad jeg siger.

NÆSTBEDSTE LØSNING

Jeg ville allerhelst have haft en overenskomst, men når vi ikke kunne få det, synes jeg, at det, at Ryanair nedlægger sine baser i Danmark og forlader det danske arbejdsmarked, er det næstbedste. Det vigtigste for os er, at vi har fejlet for egen dør og gjort, hvad vi skulle, inden for reglerne. At Ryanair ikke ønsker at være en del af vores arbejdsmarked med vores regler, er jo ikke vores valg.

Dommen betyder, at vi har fremtidssikret det flyvende personale, uanset hvilket selskab det er, og hvorfra det kommer. Ryanair var midlet til at nå et mål, for det handler om, hvad man må med flyvende personale. Og måske er der andre brancher, der kan bruge det, tage dommen til EU. Så vi får en lovgivning om flytbart personale.

Den europæiske luftfart er i en vanvittig konkurrence, hvor selskaberne er ved at æde hinanden op indefra. Vi har mange andre sager, der ikke er mindre problematiske – de har bare ikke samme pressebevågenhed. Så det har ikke været svært at vende tilbage til hverdagen, der er masser at tage fat på. 🌸

” Vi har fremtidssikret det flyvende personale, uanset hvilket selskab det er, og hvorfra de kommer

THILDE WAAST:

- Født i 1977, opvokset i Bagsværd nord for København.
- Gift med Henrik, som er blikkenslager. De har to børn.
- Uddannet cabin attendant (stewardesse) i 2000, arbejdede i Cimber Air, hvor hun var tillidsrepræsentant.
- Begyndte i 2008 som faglig sekretær i Flyvebranchens Personale Union, FPU, under Serviceforbundet.
- Valgt som næstformand i 2009 og har siden 2011 været formand for FPU.



HVERDAGENS HELT

Det er vigtigere at være noget for andre end for en selv. Det siger Gosia Juralowicz, der er postbud i Holbæk – og netop er blevet hædret med Fællesskabsprisen 2015, fordi hun aldrig er bleg for at hjælpe sine kolleger.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN
FOTO: THOMAS SJØRUP

Vi bliver mødt af Gosia Juralowicz med et smil. Iført hjelm, skjorte og shorts standser hun knallerten og forklarer, at hun lige skulle hjælpe en kollega færdig med at uddele post. Men nu er hun klar. Fotografen tager nogle billeder, mens hun uddeler de sidste breve og pakker på sin rute i Holbæk, og vi aftaler at mødes på distributionscentret i nærheden, når hun er færdig.

Gosia Juralowicz er 38 år og postbud på 10. år. Hun er født og opvokset i Polen og

lever et helt almindeligt liv i et rækkehus i Holbæk med sin mand og to børn. Indtil for kort tid siden var hun bare helt almindelige Gosia fra Holbæk. Nu er hun vinder af en pris – sådan en, som giver skulderklap, selvtillid og anerkendelse til hverdagens små helte.

– Jeg er så rørt over at have vundet. Tænk, at jeg som helt almindeligt menneske skal vinde sådan en stor pris. Det kan da ikke passe, siger Gosia Juralowicz og sætter sig i personalets frokoststue.

19. august modtog Gosia Juralowicz – som en af 10 vindere – Fællesskabsprisen 2015 ved et arrangement i København.

Det er andet år i træk, den er blevet uddelt til danskere, der gennem deres

arbejde eller frivillige engagement gør en ekstraordinær indsats for fællesskabet. Og der er mange at vælge imellem:

Ifølge SFI, Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, arbejder hver tredje dansker frivilligt. Hertil kommer de mange, der – ligesom postbuddet fra Holbæk – gør en forskel i hverdagen.

AT HJÆLPE GIVER ENERGI

Det var Gosia Juralowicz' kollega Arne Jensen, der i maj indstillede hende til Fællesskabsprisen og begrundede det med, at »Gosia er den medarbejder og kollega, alle ønsker sig. Gosia giver altid en hånd med, hvis andre har svært ved at nå deres rute. Hun er en omsorgsfuld og loyal medarbejder

Gosia Juralowicz, vinder af Fællesskabsprisen 2015: – Jeg bliver så glad, når en kollega siger: »Tak, nu får jeg en bedre dag«, når jeg har kage med. Så får jeg også en bedre dag.

gør en masse små ting i hverdagen, siger hun og fortsætter:

– Nogle gange overrasker jeg mine kolleger ude på ruten, hvis jeg ved, at de godt kan bruge en hjælpende hånd – andre gange aftaler vi det fra morgenstunden.

Og det blik, hun bliver mødt med, når hun dukker op på ruten med en hjælpende hånd, giver hende noget helt særligt.

– Det betyder meget for mig. Jeg ser jo, hvor glade de bliver. Det giver mig energi og lyst til at hjælpe endnu mere, forklarer hun og tilføjer ydmygt, at hun jo efter 10 år i Post Danmark i Holbæk efterhånden kender alle ruterne rigtig godt.

– Det gør det bare lettere at hjælpe andre, siger Gosia – der ikke er meget for at rose sig selv.

I det hele taget har hun det lidt svært med at være i centrum. Men at tænke på andre, det kan hun lide. Selvom det umiddelbart kan lyde drænende at skulle gøre sit eget arbejde godt, samtidig med at man skal hjælpe andre, så giver det Gosia overskud.

– Jeg får energi ud af det. Det er nemt for mig at hjælpe andre, siger hun og løfter på skuldrene.

RØDDER GIVER PERSPEKTIV

Gosia er fra en helt almindelig og hårdt arbejdende polsk familie. Faderen er mekaniker og moderen rengøringsassistent. Efter gymnasiet i Polen og med en studentereksamen i hånden tog hun som 19-årig til Danmark for at arbejde som au pair-pige hos en dansk-polsk familie på Sjælland i et år. Det år blev forlænget, da hun mødte sin kommende mand. I dag – 15 år senere – lever hun det liv, hun gerne vil leve, i Danmark. Men hun har ikke glemt, hvor hun kommer fra.

– Jeg ser nok på mange ting med lidt andre øjne end danskerne, fordi jeg har min polske baggrund. Mit indtryk er, at folk i Polen er meget mere pressede og stressede end danskerne. Det gør mig måske lige lidt gladere for at gå på arbejde end andre herhjemme. Man bliver mere engageret.

DE VANDT OGSÅ

Ud over Gosia Juralowicz gik Fællesskabsprisen 2015 til:

- Brandmændenes Cancerforening
- Læs for Livet
- Charlotte Drue (stifter af Søskendekram)
- Jobpatruljen
- Helle Sibbersen (stifter af Projekt Husvild)
- Flygtningevenner i Borup
- Café Exit
- Arne Pedersen (taxachauffør)
- Broen Danmark

OM PRISEN

Fællesskabsprisen sætter fokus på den del af Danmark, som sjældent får opmærksomhed, og er en hyldest til de mange helt almindelige danskere, der hver dag gennem deres arbejde og frivillige engagement gør en ekstraordinær indsats for fællesskabet og får vores samfund til at glide.

Bag Fællesskabsprisen står Mette Frederiksen, ISS, Falck, DFDS, Dansk Metal, 3F, HK, Skanderborg Kommune, Professionshøjskolen Metropol, VIA University College, Post Danmark og Pension Danmark.

Mere taknemmelig, beskriver hun på sit fine dansk med polsk accent.

Men burde det ikke være en selvfølge at være der for sine omgivelser og hjælpe? Er der virkelig behov for en pris?

– Jeg tror, alle har brug for skulderklap og anerkendelse. Når jeg kigger på den pris i dag, så bliver jeg glad indeni. Den betyder meget for mig, for den symboliserer, at jeg gør det godt. Og at være noget for andre, det er altså det vigtigste. Ikke om man er perfekt eller tager den sværeste uddannelse. Det handler om at være der for hinanden.

I 2014 var der 700 nominerede til titlen. I år var der 1.100. Ud over æren modtager vinderne en statuette af den unge kunstner Frederik Worm. 🌟

► [Læs mere på faellesskabsprisen.dk](http://laesmerepaefaellesskabsprisen.dk)

” **Jeg tror, alle har brug for skulderklap og anerkendelse**

der, som gør meget mere, end man kunne forvente ...«.

Men hvorfor tror du, at det netop var dig, dine kolleger havde indstillet?

– Det er svært selv at sige. Jeg taler ikke så godt dansk, men jeg gør ting med hjertet. Det tror jeg betyder en hel del. Det betyder meget for mine kolleger, at jeg bare



VELKOMMEN TIL DET NYE PARTIKONTOR

Partikontoret flyttede i nye lokaler den 1. juli, hvor vi sagde farvel til Danasvej på Frederiksberg og goddag til Vester Voldgade 96, 1552 København V. Her bor vi til leje i en smuk gammel bygning, hvor vi har stueetagen og 1. sal. Det er nogle dejlige lyse lokaler med åbne kontorer og stor kantine. Ligesom på Danasvej kan vores nye lokaler lånes af foreninger eller kredse efter forespørgsel.

Partikontoret ligger nu meget tæt på både Christiansborg og Hovedbanegården og vil være lettere at komme til og fra for dig, der kommer med tog.



FARVEL TIL FINN STUBTOFT

**VICEPARTISEKRETÆR
FINN STUBTOFT** har

valgt at gå på efterløn efter 21 år på partikontoret. Der blev sagt farvel til Finn Stubtoft ved en afskedsreception den 31. august for partifolk og familie. Vi ønsker Finn held og lykke fremover med den nye tilværelse som pensionist.

TILLYKKE TIL LISSA GALLE

Umiddelbart efter valget, midt i flytningen af partikontoret og på tærsklen til en lang sommer, kunne Lissa Galle fra partikontoret fejre 40-års jubilæum. Det skulle naturligvis fejres – men festen blev udsat et par måneder. Her mødte gæsterne talstærkt frem ved en reception, hvor Lissa Galle blandt andet blev hyldet af Mette Frederiksen og den forhenværende, og snart 90-årige, gruppesekretær J.K. Hansen.



Foto: Kåte Bluhme



NYT NETVÆRK I HOVEDSTADEN

Socialdemokraterne i København (SiK) har etableret et nyt fagpolitisk netværk, som er åbent for alle, der har interesse i det fagpolitiske og ønsker at dele erfaringer på tværs af faggrupper om emner som for eksempel kollektive aftaler under pres, tillidsreformen, uddannelsesreformer, arbejdsmiljø og nedskæringer og effektiviseringer på offentlige arbejdspladser. Ud over at fungere som en platform for drøftelse af aktuelle fagpolitiske emner for alle interesserede er netværket også tiltænkt at kunne bruges til erfaringsudveksling blandt tillidsvalgte, ansatte i fagbevægelsen og fagligt aktive i partiet.

► **Netværket holdt opstartsmøde sidst i september, og interesserede kan skrive til sekretariat@sockbh.dk**



VI TOG UTØYA TILBAGE

Fire år efter tragedien på norske Utøya vendte AUF, de unge norske socialdemokrater, igen tilbage til den ø, hvor de altid har holdt deres årlige sommerlejr – indtil 2011, hvor 69 mistede livet i Anders Breiviks massakre. Mere end 1.000 unge socialdemokrater deltog i år, da Utøya igen dannede rammen om politiske diskussioner, musik, fodboldturnering og fællesskab. Lejren faldt sammen med DSU's egen sommerlejr i Danmark – men DSU var dog repræsenteret af Peter Hummelgaard, Jonas Manthey og Anna Ingrisich, som er hhv. tidligere forbundsformand, tidligere næstformand og tidligere forretningsudvalgsmedlem for DSU.

KAMPEN FOR SWAZILAND

Socialdemokraternes søsterparti SWADEPA i den lille stat Swaziland i det sydlige Afrika kæmper en sej kamp for demokrati. Men nemt er det ikke, for kongen, der hersker over Afrikas sidste absolutte monarki, og hans støtter giver ikke frivilligt deres mange privilegier fra sig.

Socialdemokraterne i Danmark støtter SWADEPAs kamp. Gennem DIPD (Danish Institute for Parties and Democracy) har vi blandt andet hjulpet med at bygge

organisationen op og udvikle nye politikker for unge og for kvinder. Senest har SWADEPA haft en delegation i Danmark. Og i august var et lille hold – Louise Dyrholm, Simon Redder Thomsen, Lise Thorsen og Per Kristensen – i Swaziland. Blandt andet for at hjælpe med at oprette et researchteam, der skal assistere de parlamentsmedlemmer, SWADEPA trods alt fik valgt ved det udemokratiske parlamentsvalg i 2013.

Det går langsomt. Men det lysner – måske. Således har kongen helt ekstraordinært inviteret blandt andet SWADEPA til møde – med Commonwealth som mægler.



RUNDE FØDSELSDAGE

6. oktober fylder borgmester i Skanderborg Jørgen Gaarde 60 år.

19. oktober fylder folketingsmedlem Karin Gaardsted, valgt i Viborg, 60 år.

1. november fylder fhv. minister Svend Jakobsen 80 år.



COPENHAGEN PRIDE PARADE

Traditionen tro deltager Socialdemokraterne og DSU hvert år i den store Copenhagen Pride Parade. Det spænder som regel aldrig stille af, når det store optog går fra Frederiksberg Rådhus til Rådhuspladsen i København. Der var også fest i gaden i år, da politikere, DSU'ere og parti-medlemmer gik med i paraden.

VELKOMMEN TIL

KIM LEHMANN STENDERUP

NYBORG



– Jeg blev grebet, da Mette blev valgt som formand og i sin tale fremhævede fællesskabet og det at stå sammen og sørge for, at alle er med. Det er præcis de ting, jeg selv står for og forsøger at leve efter.

Kim Lehmann Stenderup, 53 år og servicemedarbejder ved DSB, har altid stemt socialdemokratisk. Men han har aldrig tidligere været medlem af partiet. Det blev der imidlertid lavet om på, da Mette Frederiksen i juni overtog formandsposten efter Helle Thorning-Schmidt og nærmest ramte Kim Lehmann Stenderup lige i solar plexus:

– I virkeligheden er det smø, at jeg først melder mig ind nu. Men Mette satte ord på, hvorfor det er, jeg stemmer på Socialdemokraterne og ikke kunne finde på at sætte kryds ved andre partier, siger Kim Lehmann Stenderup og fortsætter:

– Jeg er ikke typen, der til daglig går rundt og er politisk interesseret. Jeg kan selvfølgelig godt hidse mig op på Facebook, hvis der er nogen, der siger noget tåbeligt, men det er ikke mig, der svinger med de røde faner. Jeg ved bare, hvad det

er for værdier, jeg står for – og hvad det er, der er nødvendigt for at få samfundet til at køre fornuftigt.

Hvordan havde du det, da det ikke lykkedes at genvinde regeringsmagten?

– Jeg tænkte, at det var ærgerligt. Nu havde vi lige fået vendt skuden og ryddet op efter de blå. Nu ved vi jo godt, hvad der venter os. Hjort (finansminister Claus Hjort Frederiksen, red.) er allerede gået i gang.

– Mit humør blev heller ikke bedre, da jeg så, at vi fik Hans Christian Schmidt som transportminister. De blå har før stjålet 300 millioner kroner fra DSB, men den skade havde den røde regering rådet bod på. Nu er jeg bange for, at vi skal starte forfra.

Den bekymring handler også om, hvad regeringen kan finde på i forhold til udlicitering.

– Jeg arbejder blandt andet på Svendborgbanen, og med Schmidt som transportminister står den nu i forreste række til at blive skilt ud fra DSB, siger Kim Lehmann Stenderup, der som servicemedarbejder er mand for at gøre rent på stationerne, skabe tryghed, håndtere hittegods og hjælpe de handicappede med at komme på toget.

Hvad laver du, når du ikke er servicemedarbejder og socialdemokrat?

– Så passer jeg mine raceduer, som jeg avler på og viser frem på udstillinger. Lige nu har jeg nok hundrede duer herhjemme. Jeg avler også kaniner, som lander i fryseren, og så dyrker jeg mine egne grøntsager og kartofler. 🌹

mob

FØLG OS PÅ:



Facebook.com/socialdemokraterne



@Spolitik



@Socialdemokraterne



www.socialdemokraterne.dk